

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

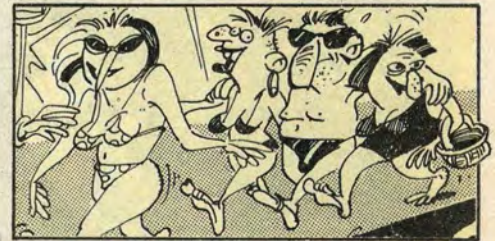
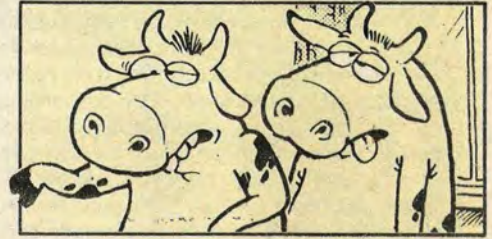
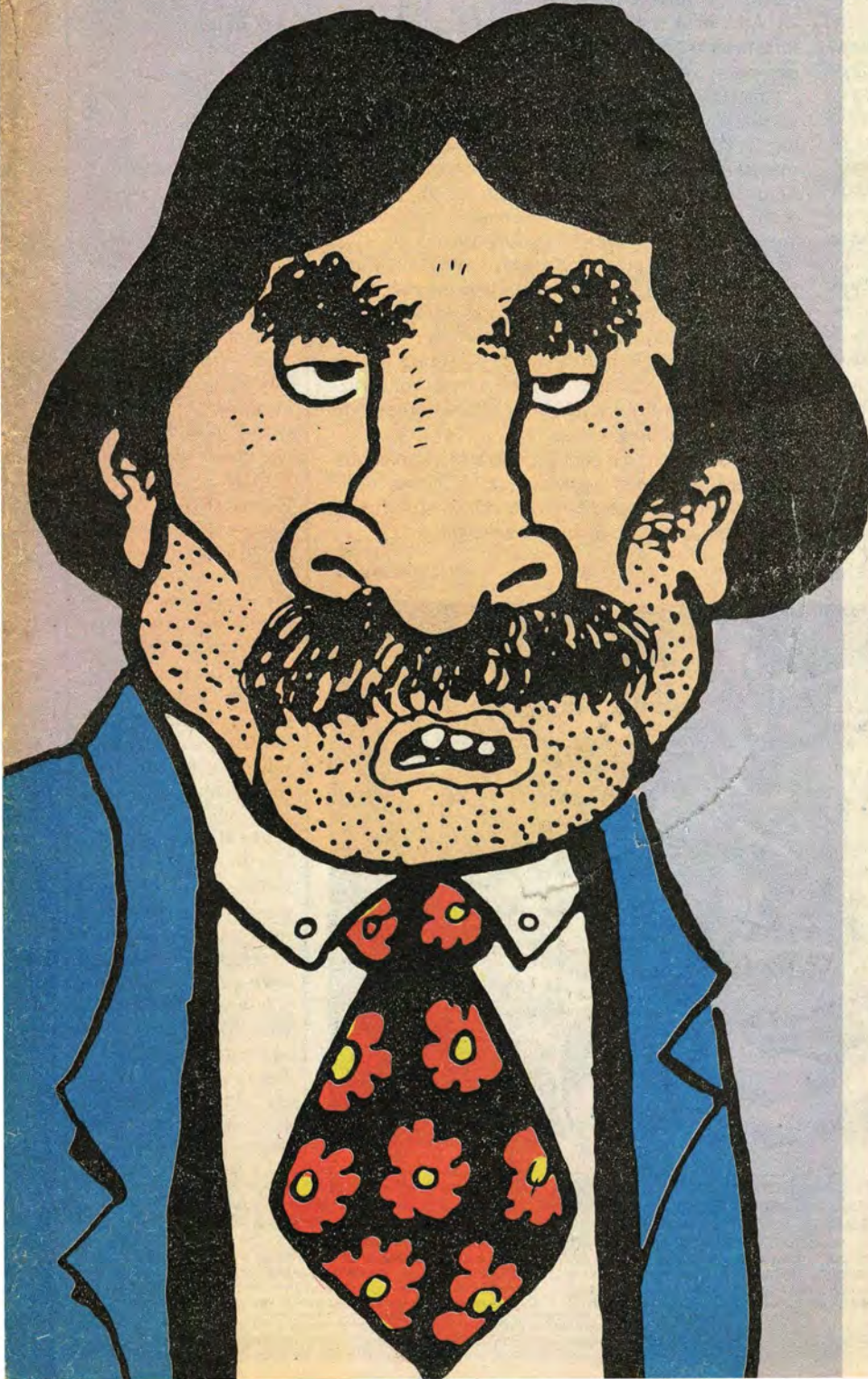
SAYI: 3 - MART 1996 - FİYATI: 60.000 TL. (KDV DAHİL)

Mavi

YOĞURT

DÜNYAAAA TERSİNE DÖNSE VAZGEÇMEEM, GÖKTEKİ GÜNEEŞ SÖNSE VAZGEÇMEM, SENSİZLİK İNAN ÖLÜMDEN BETEER CANIMDAN GEÇERİM SENDEN VAZGEÇMEM.

64 SAYFA

İLK ÖNCE BU YAZIYI OKUYORSUNUZ!

L-Manyak'ın Mart sayısını elinize alıyorsunuz, önce bir elinizle ağırlığını tartıyorsunuz, dergiyi bir ucundan bükerek fırt diye sayfaları hızlıca çeviriyorsunuz, kapağa fazla dikkat etmeden bakıyorsunuz, belki logonun altındaki "yoğurt" yazısını bile fark etmiyorsunuz, şimdi dönüp bakıyorsunuz tekrar ama çok geç. Derginizi rahatça okuyabileceğiniz bir yer buluyorsunuz, yerinize iyice yerleşip -yanınıza çayınızı, içiyorsanız sigaranızı, yiyorsanız fırın sütlacınızı hazırlıyorsunuz- birinci sayfayı açıyorsunuz, ilk önce bu yazıyı okuyorsunuz. L-Manyak ortadan zımbalandığı için, kimse "Versene birkaç sayfasını da ben okuyayım" diye keyfinizi bozamiyor. (Bu çok sinir olduğunuz birşeydir.)

Aklınız, bir önceki sayıya gidiyor, bazı hataları hatırlıyorsunuz, Bulmaca'da ne kadar çok hata vardı, siz yine de bu hataların, hata bulmaya meraklı okuyucuları tatmin etmek için özellikle sunulan bir hizmet olduğunun farkındasınız, hatta çok tuttuğu için bu hataların devam ettirileceğini de biliyorsunuz. Sonra, Met-Üst'ün sayfasının illüstrasyonlarını çizen Doğan Güneş ile Ofli Hoca'nın yazarı Nihat Genç'ten, isimleri dergide yer almadığı için özür dilenmesi gerektiğini düşünüyorsunuz.

Sonra, bu flashback'in süyunu çıkarmayıp, dikkatinizi elinizdeki dergiye veriyorsunuz, uyanık okuyucusunuz, dergideki yenilikler hemen gözünüze çarpıyor, ilk farkettiğiniz bu sayıda yazıların daha fazla olması. Bakıyorsunuz, Gani Müjde, Balat Hikayeleri'yle L-Manyak'a katılmış, Balat Hikayeleri'ni sanki hatırlar gibisiniz, ama L-Manyak'taki sunuluşu çok farklı geliyor size. Yeni bir sayfaya geliyorsunuz; Teşkilattan Küçük Berkay, yazıyı okumadan bunun bir ajan tiplemesi olduğunu anlıyorsunuz. 'Ne kadar zekiym' diye düşünüyorsunuz. Sonra yeni bir sayfa daha; Yeraltı Yazıları, yazarı Can Tatlı. Bunun da solucanlarla ilgili bir yazı olduğunu tahmin ediyorsunuz. "Düşündüğümünden de zekiymişim" diyorsunuz; ama maalesef yazının solucanlarla hiç bir ilgisi yok.

Şimdi derginin bir başka sayfasındasınız, Iskenderiye Kütüphanesi'nden Notlar, bu sayfada tarihin gizli kal-

mış noktaları günışığına çıkıyor gibi, ama çıkmıyor da olabilir, imzaya bakıyorsunuz: Erdil Yaşaroğlu. Bir başka sayfada karşınıza kocaman bir sinek çıkıyor, bu Vedat Özdemiroğlu'nun yazısı, okurken gözünüzün önünden, medyadan çok iyi tanıdığınız bir kaç isim geçiyor.

Oturduğunuz yere iyice yerleşiyorsunuz. Dergi içinde yol almaya devam ediyorsunuz, görüyorsunuz ki yenilikler bu kadarla kalmamış. Uğur Durak, Ruhsal Veba isimli bir karikatür sayfası çizmiş. Erdil de fotoroman/karikatür karışımı bir sayfa hazırlamış. Erdil'in bunu sırf kendi fotoğrafını dergide yayınlamak için hazırlamış olabileceği aklınıza geliyor. Bir de Kahraman Barut isimli yeni bir çizirle karşılaşıyorsunuz, bir açıklamaya ihtiyacınız yok, o Kahraman Barut'tur, ta kendisidir.

Artık okur mektuplarına ulaştınız, bu sayıdaki farkı hemen görüyorsunuz: Okuyucuların mektuplarına cevap verilmiş.

L-Manyak'ı okurken, tanıdık sayfalara da rastlıyorsunuz, birinci sayıdan beri devam eden Kaan Ertem'in 'Feza Fatihleri', Kemal Kenan'ın 'Hayat Bilgisi', metüst'ün 'metüst'ü, ikinci sayıda başlayan 'Gerçek Kötü', Metin Fidan'ın 'Birkaç Konuk'u, Bülent Üstün'ün 'Kötü Kedi Şerafettin'i, Derya Sayın'ın 'Yurdumuzu Yeterince Tanıyor muyuz?' isimli sayfası...

Saatler geçiyor, dergiyi okuya okuya bitiremiyorsunuz, hem bitmesin istiyorsunuz, hem de hepsini hemen okumak istiyorsunuz. Sanki ne istediğinizi bilmiyorsunuz.

En sonunda Bulmaca'ya dalıyorsunuz, bu ay hangi hataları yapmışlar diye bir merak var içinizde; ama hata bulamıyorsunuz. Zaten bu sayıda hiç dizgi ynlışı da yoksa!..

Veya derginizi alır almaz içinde kayboluyorsunuz, bu yazıyı okumadan geçiyorsunuz, ancak her yerini okuduktan sonra bu sayfaya dönüyorsunuz; o zaman bu yazının hiç bir anlamı kalmıyor.

L-Manyak

İÇİNDEKİLER

Kapak.....1
İçindekiler.....2
Can Barslan.....3
Durun bir dakika!
Şimdi arkadaşlar bir-birimizi kandırmayalım, biz şimdi buraya birinci sayfada şu var, ikinci sayfada şu var diye yazsak ne olacak ki? Hangi biriniz dergiyi, içindekiler bölümüne bakıp, okumak istediğini seçtikten sonra okuyor ki? Bakın kimse parmak kaldırmadı. Açıyorsunuz dergiyi, sırayla veya rastgele okuyorsunuz. Tamam diyelim ki, Gerçek Kötü isimli köşe 32.sayfada, mutlu olduğunuz mu? Yooo... Hem zaten, birinci sayımızda İçindekiler vardı, ikinci sayımızda yoktu. Bir Allahın kulu da arayıp "İçindekiler bölümünü niye kaldırdınız, ben o köşeyi beğenerek okuyordum.", "İçindekiler çok güzüyorum, yerini biraz daha büyütebilir misiniz?", "İçindekiler yayım dünyamızda önemli bir boşluğu doldurdu" gibisinden birşeyler demedi; yokluğunu hile farketmediniz. Hadi itiraf edin, hiçbiriniz bu köşeyi okumuyor. Yani biz buraya İçindekiler yerine, kocaman "Biz aptal z!" yazsak da olurdu. Üzgünüz ama durum böyleyken daha fazla devam edemeyiz, benim de bir gururum var. Yine de görevimi yapmış olmak için kabaca özetleyeyim; dergide bir sürü çizgi öykü, yazı, karikatür falan var, tüm bunlar 1 ile 64 arasında çeşitli sayfalara dağılmış durumda. İstedığınız sayfadan başlayabilirsiniz.

1 Şubat 1996 Perşembe - Sayı: 2 - Sahibi: LM Basın Yayın Ltd.Şti. adına Mehmet Çağcıoğlu - Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bahadır Baruter - Editörler: Bahadır Baruter, Selçuk Erdem Sayla Sekreteri: Aydın Şahin - Montaj: Kadri Çavuşoğlu - Bilgisayar Tasarım: Murat Yücesan - Çebralı Okçu - Satış: Cüneyt Aydın - İşletme: Orhan Acar Halkla İlişkiler: Suzan Çark Bina Görevlisi: Yasin Adıyke - Muhabir: Yaşar Akşahin - Tel: (0212) 251 42 44 - 251 57 54 Fax: 251 52 67 - Baskı: An Matbaası - Dağıtım: Yay-Sat Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 80800 Beyoğlu/İstanbul

ABONELİK KOŞULLARI: AMERİKA (UÇAK) 1 yıllık Abone bedeli - 50 \$ - 6 aylık Abone bedeli - 25 \$ • **UZAKDOĞU (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 65 \$ - 6 aylık Abone bedeli - 30 \$ • **AVRUPA (POSTA)** 1 yıllık Abone bedeli - 45 DM - 6 aylık Abone bedeli - 25 DM • **AVRUPA (UÇAK)** 1 yıllık Abone bedeli - 55 DM - 6 aylık Abone bedeli - 25 DM

AYLIK ABONE BEDELİ - 25 DM • YURT İÇİ (POSTA) 1 yıllık Abone bedeli - 1.100.000 TL - 6 aylık Abone bedeli - 550.000 TL • **BANKA HESAP NUMARALARI: Mark hesabı: 3001436 - 5 • Dolar hesabı: 3001435-7 • TL hesabı: 0102493-4 • (Hesap numaraların hepsi Yapı Kredi Bankası, Parmakkapı Şubesine aittir)**

L-Manyak'ta yer alan yazılı ve çizgili eserlerin yayın hakkı yazarına/çizerine aittir, izin almadan yayımlanamaz, çoğaltılamaz, kesekoğidi olarak kullanılamaz, arkadaş muhabbetlerinde konu edilemez, kağıdından uçak yapılamaz, bir kenara atılıp unutulamaz. İzin alırsanız da yapamazsınız bunları, "Biz izin vermemiştik" diye yalan söyleyiniz. (Burayı nasıl olsa kimse okumuyor diye iyi saçmaladık vallahi.)

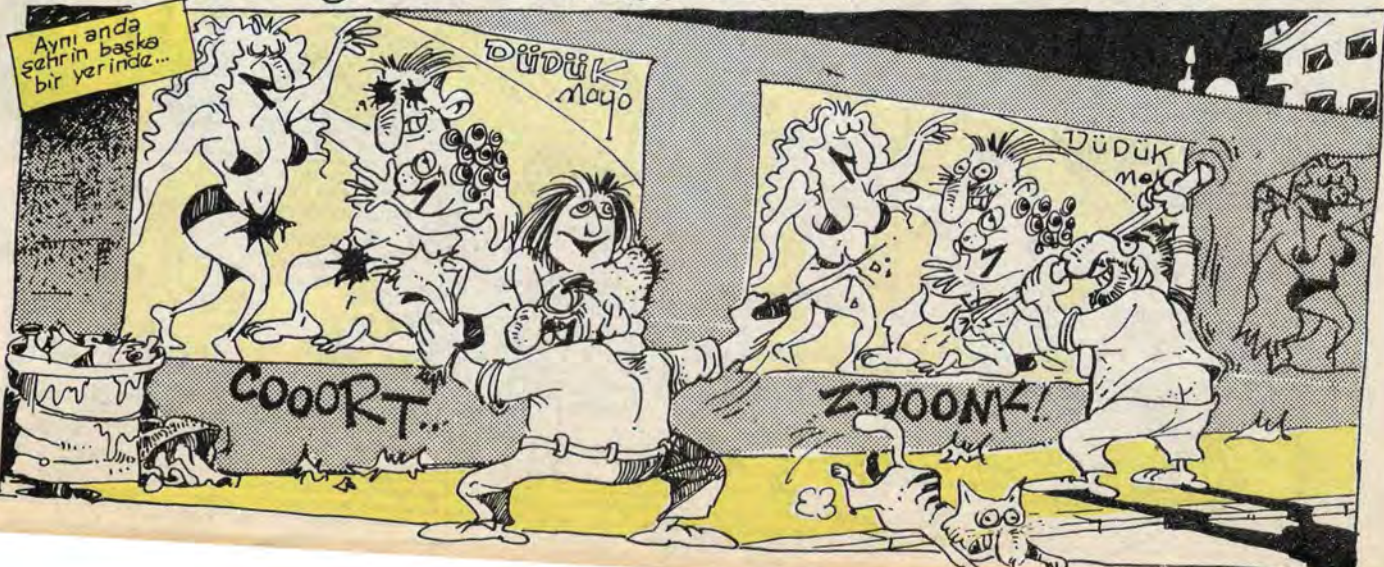
Can
Barslan'ın
1.Öyküsü

C.B.
KESİNKES
BİR
SALAKTIR

(Not: Duyuyo-
rum ki herkes
C.B'nin Can
Barslan
olduğunu
sanıyormuş.
Ben buna
gülerim
C.B. kim mi?)

SICAK GÜNEŞ ALTINDA,
ALTIN RENKLİ KUMLARDA
CİVİL CİVİL RENKLER...

KÜÇÜK BİR KARIŞIKLIK

SELÇUK ERDEM

Bir yaz tatili... Annem ve babam köye ziyarette gelmişler... Annem hamile babam her zaman ki gibi şaf... Şaşaal kaderim işte böyle başlamış...

Annem aniden sancılanınca, doğumu bir samanlıkta yapmak zorunda kalmış...

Ama samanlıkta doğum yapan bir tek annem doğulmuş... Şaşkın köylü kadın bebekleri karıştırmış... İlginç denilebilir...

Böylece beni inekler yetiştirmeye başladı... Rahat bir çocukluk geçirdim diyebilirim, bütün gün çayırdan aptal gibi duruyorduk...

ÖNÜNDEKİ OTLARIN HEPSİ BİTECEK, YOKSA AKŞAM TATLI YOK SANA...

Ama ters giden birşeyler vardı, büyüdükçe kafamda bazı sorular balırmaya başladı...

Anlamasam da onlardan birisi olmadığımı sezmişliyordum, ben farklıydım...

Geceleri uyku tutmuyordu, kuşlar beynimi kemiriyordu...

SENİ TRENE BAKMAYA GÖTÜREYİM Mİ?

İstemeden beni sevenleride üzüyordum. Artık ne trenlerden, ne de ot yemekten hoşlanıyordum... Niye, niye?

BU DANAYA Bİ HALLER OLDU, VETERİNER BEY... OT BİLE YEMİYOR!...

HASTALIĞI ANLAMADIM AMA İYİCE ERİMEDEN ÇIKAR ELİNDEN ÖNÜ KASAPLIK OLMUŞ BU!...

NASIL DA BÖÖÜRÜYÖR, KESİLCEĞİNİ ANLADI HERHALDE GARİP!...

Beni mezbaha denilen bir yere götürüp kestiler... Sonra ufak parçalara ayırdılar, Sonra da bir kasaba geldim, orada iyice ufalandım...

Sonra kendimi bir ailenin sofrasında buldum, bana köfte diyorlardı... Mutsuz hayatımın sonu bu oldu...

Şimdi durum böyleyken bu hikayeyi hele nasıl ben anlatabiliyorum? Mantık hatası mı? Tamam siz çok zekisiniz, ben aptalım (Çizer) oldu mu?

2001

FEZA FATİHLERİ

KAAN ERTEM 3.BÖLÜM

Devamı olabilir yani...

HAYAT BİLGİSİ

Hemal Kenan Ergen

SERBEST MESLEKLER

İlkokul birinci sınıfa gidiyordum. Öğretim yılının başlarıydı. Henüz, "İlkokul birinci sınıfa gidiyordum. Öğretim yılının başlarıydı" yazabilecek kadar bile okuma yazma bilmiyorduk. Örtmenimiz çok meraklı bir insandı. Hatta bazen özel hayatımıza karışacak kadar kendini kaybettiği oluyordu; saçlarımızı aralayıp bakar, tırnaklarımızı kontrol eder, pipimizle oynar, okul çıkışları peşimize takılır, nerede oturduğumuzu, hangi barlara takıldığımızı öğrenmeye çalışırdı. O'nu kaç kere, mahalle bakkalına benimle ilgili kılıandırıcı sorular sorarken yakalamıştım.

Tabi bir de dersin ortasında bize sorduğu acayip sorular vardı; "Bu sene ne kadar emlak vergisi ödediniz?", "Maktülü en son ne zaman gördünüz?" veya "Kaç santim?" gibi sorularla, sanıyorum bizleri daha yakından tanımaya çalışıyordu. İşte yine böyle bir gündü. Örtmenimiz, yetimleri bir bahaneyle sınıftan çıkardıktan sonra, "Şimdi herkes babasının ne iş yaptığını söyleyin" demiş, biz de kalkıp söylemiştik; aktar, serbest meslek, dietisyen, astronot, serbest meslek, ara ütücü, serbest meslek, su altı komandosusu, maslahatgüzar, serbest meslek, gurme, bir serbest meslek daha ve yine serbest meslek... Çıldırırtıcı birşeydi.

Gerçi o gün sınıf arkadaşlarımdan saydığı diğer meslekler de insanda asab bozucu bir merak uyandırıyor ama, babamın Sih Militanı olduğunu öğrendiğimde, meraklanmayı bir kenara bırakıp, endişelenmeye başlamanın daha

doğru olacağını düşündüm. Bir insanın mesleğinde ne kadar serbest olabileceği konusu tüylerimi ve hatta saçlarımı ürpertmişti. Aman Tanrım'dı yani, ortalıkta daha bir yığın serbest meslek sahibi dolaşıyor olmalıydı!

Hırsızlık: Serbest mesleklerin en eski olanıdır. Apolitik çağ insanları karınlarını doyurabilmek için dinazor yumurtalarını çalıyorlardı. Eve geldiklerinde yumurtaların yerinde olmadığını gören dinazorlar, bir süre sonra içlerindeki o vahşi çocuk sevgisini tatmin etmek için mamut yavrularını (Memiş) kaçırmaya başladılar. Mamutlar, yavrularına musallat olan bu beladan kurtulmak için silahlanmaya karar verdiler. Doğal olarak silah ve mermi alacak paraları yoktu.

Hayvan oldukları için çalışmayı akıl edemediler ve deve kervanlarını şoymaya başladılar. Yüklerini mamutlara kaptıran develerin, yeni mal alacak parayı bulmak için Arapların evlerine girmekten başka çareleri yoktu. Dünyaca meşhur, "Salondan bir tıkırtı geliyor yaa Ebu Ferit. Hırsız olmasın!", "Yat uyu Rabia, devedir." repelikleri işte taa o dönemden kalmıştır.

Katillik: En az hırsızlık kadar eski bir meslektir. Kasapların, Et ve Balık Kurumu'nun olmadığı devirlerde, insanların köfteyi dinazor etiyle yapma zorunlulukları vardı. Tabi bunun için önce dinazoru kıyma makinesine girmeye ikna etmeleri gerekiyordu. Bunun da en mantıklı yolu öldürmektir. Ve fakat aradaki boyut farkı

nedeniyle, tarihteki ilk köfteyi yiyen taraf dinazorlar olmuştur. İnsanoğlu sorunu kaba kuvvetle çözemeyeceğini anlayıp, salaklıklarıyla tanınan brontozorlarla anlaşana kadar dinazorlar neredeyse içli köfteyi load etmek üzereydiler. Yapılan anlaşmaya göre brontozorlar, dinazorları öldürüp, olaya arkeolojik kalıntı süsü verecek, karşılığında dinazorlardan artan et ve kemik parçalarını alacaklardı... Tabi günümüzde kiralık katillerin IQ'ları ve dolayısıyla da ücretleri çok daha yüksek olduğu için, psikopatın tekine gidip, "Rıza itini gebert, pırzolasını sana vereyim" demenizi hiç tavsiye etmem.

Dolandırıcılık: Temeli şaka olgusuna dayanan çok eğlenceli bir meslektir. "Şu geçen uçağı sana satayım mı?" diye espri yaptığınız enayi, elini cebine attığı ve "Ne kandan?" dediği anda olay şaka sınırlarını aşmış ve dolandırıcılık sınırlarına girmiş demektir. Bu aşamada yapılacak en akıllıca şey şakayı devam ettirmektir.

Kalpazanlık: Kitaba olan taleple, kağıt paraya olan talep arasındaki farkın, bazı matbaacıları para basmaya itmiş olması hiç de şaşırtıcı değil. Sonuçta iş mahkemeye geldiğinde, üç aşağı beş yukarı ikisinin de cezası aynı. Kalpazanlıkta, hangi paranın üzerinde kimin resminin olması gerektiğini bilmek çok önemlidir. Dalgınlıkla İran Dinarı'nın üzerine basacağınız, sırttan bir Atatürk resmi yüzünden en güzel çağlarınızı bilmemkaç metrelik bir tünel kazarak geçirebilirsiniz. Binlerce kişinin kalp krizi geçirmesine neden olmanın verdiği vicdan azabı da cabası.

Pezevenklik: Ekip çalışması gerektiren bir meslektir. Ekip genellikle iki erkek ve bir kadından oluşur. Pezevenk, ekibin çalışırken terleme-yenine verilen isimdir. Güreşte, minder amiri aynı durumdadır. Ancak minder amirlerinin çocukları, babalarının ne iş yaptığı sorulduğunda başlarını öne eğmezler. Öte yanda pezevenklerin çocukları da okul aidatı istendiğinde avantajlı durumdadır. Dilencilerin çocukları ise her iki durumda da rezil rüsva olurlar.

Torbacılık: İnsanlara torba gibi manasız bir şey satmak elbette ki çok güç bir iştir. Bu nedenle olsa gerek, eberek güberek. Şey pardon, yazar-ken bazen kendimi kaybediyorum. Ne diyordum, bu nedenle olsa gerek, torbacılar torbaların içine şirin şeyler koyarak alıcının ilgisini çekmeye çalışırlar. Şirin şeylerin seçiminde haklı olarak esrar, eroin ve pudra şekeri gibi, torbaya zarar vermeyecek maddeler tercih edilir. Yoksa içine

cam kırıkları doldurulmuş bir torbayı hangi salak alır ki, dimi ama? Hah hah hah!..

Teröristlik: Günümüz serbest mesleklerin en popüler olanıdır. Örneğin İrlanda'da, kafeterya bombalamayan gence kız vermezler. Hele hele Londra'nın göbeğinde, içinde kırk tane çocuk bulunan bir otobüs filan uçurmuşsa, bırakın kız almayı, babasını bile götürebilir hani yani. Herneyse. Seviyesizleşmenin alemi yok... Şimdi efendim, aslında ülkemiz de terörist kaynaklar açısından zengin ülkelerdendir. Ancak verimli topraklarımız yeterince iyi işlenemediği için, ya gider Çeçenler'den yardım dilenir, ya da terörist ihtiyacımızı, karşılığında fındık, tütün ve ayçiçeği vererek Suriye'den karşılıyoruz. Bu şirin Arap diyarının, terörizm konusunda

ne kadar ilerde, bazı şeyleri ne biçim aşmış, zıplamış ve hoplamış olduğunu söylemeye gerek yok sanırım. Bildiğiniz gibi Suriye'de her on kişiden beşi teröristtir. Geriye kalan beş kişiden biri, bütün gün telefon başında, ikincisinin arayıp eylemi üstlenmesini beklerken, üçüncüsü eylem sırasında yaşamını kaybeden dördüncüsünü gömmekte,

beşincisi ise "Aman şahit yazmasınlar" diye olay yerinden sıvışmaya çalışmaktadır. Oysa onu şahit yazacak bir altıncı yoktur. Öyle olsaydı toplam onbir kişi ederdi ki o zaman da çok saçma olurdu. Hah haha hay!..

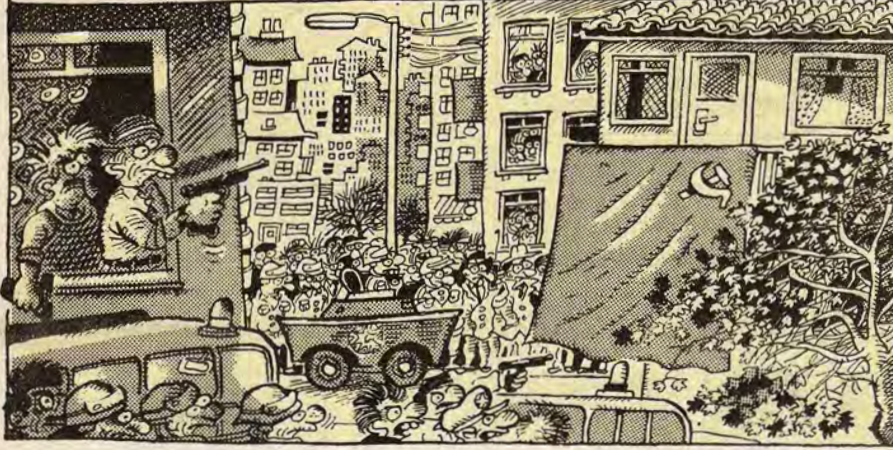
Mafyacılık: Bu bir Türk geleneğidir. Padişah 2. Melül'ün, İran'dan satrancı getirmesinin ardından oluşan ve karşılaşmaların Pat'la (Yani berabere) bitmesini engleyen Satranç Kumpası (Mafya yani) ile başlamış ve günümüze kadar çeşitlenerek gelmiştir. Uyanığın biri kalkıp, yoldan geçenlere, "Çok yaşa" diyerek para kazanmaya başlasa, cart diye kendiliğinden bir "Çok Yaş Mafyası" da oluşur. Onu, "Sen De Gör Mafyası", "Hepbirlikte Mafyası" ve "E Uzattınız Ama Mafyası" filan (Falan da denebilir) izler ve bir süre (Zaman) sonra, biri (Biris, Bir kişi) hapsirdiğinde kan gövdeyi götürür. (Götürür)

Emeklilik: Tembeller ve yatalaklar için en ideal meslektir. Yapmanız gereken tek şey üç aydan üç aya bankanın önündeki kuyrukta beklemektir. Sekiz-on saat süren bu bekleyiş sırasında, Banka Müdürü sizi odasının camından gizlice seyrederek ve hareketlerinize göre alacağınız ücreti belirler. Unutmamalısınız ki, yapacağınız şirincilikler ve acındırma numaraları (Fenalık geçirme, titreme veya ne bileyim kalp kriziyle biten küçük bir step gösterisi filan gibi) ücretinizin artmasını sağlayabilir.

ROSA HATİCE

Derya Sayın

12 MART DÖNEMİ bir Pazar günü, İstanbul Fındıkzade'de bir aile evinin balkonuna "ORAK-ÇEKİÇ"li Sovyet Bayrağı asar... Bütün İstanbul emniyeti ayakta'dır o gün...

Sadece Fındıkzade mi... Tüm Türkiye ayakta'dı o gün, vatan elden gidiyor korkusuyla... Fındıkzade Semaları...

BU ÖYKÜ GERÇEK TİR...

SIKICI HİKAYE

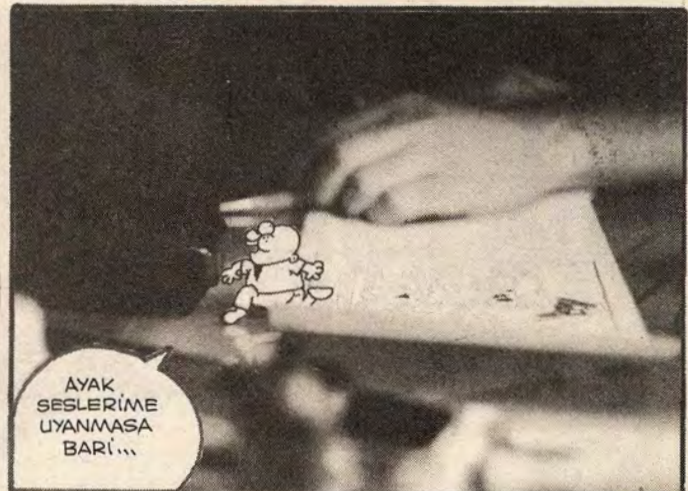
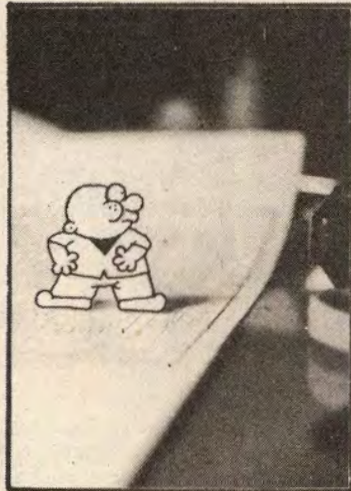
ERDİL YAŞAROĞLU

Saat sabahın üçüne yaklaşıyordu... Dergiye hazırlaman lazımdı ama, daha sadece bir karikatür çizmiştin... Acaba biraz uyuyup, sonra mı devam etsem diye düşündüm...

Masada bulunan küçük aynaya baktım... Gözlerim kıpkırmızı olmuştu...

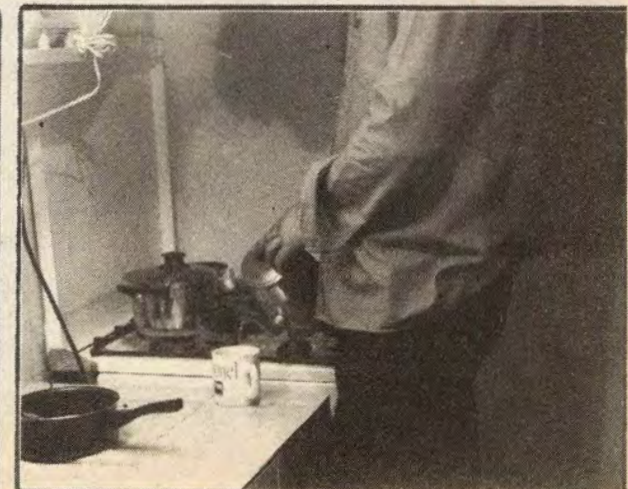
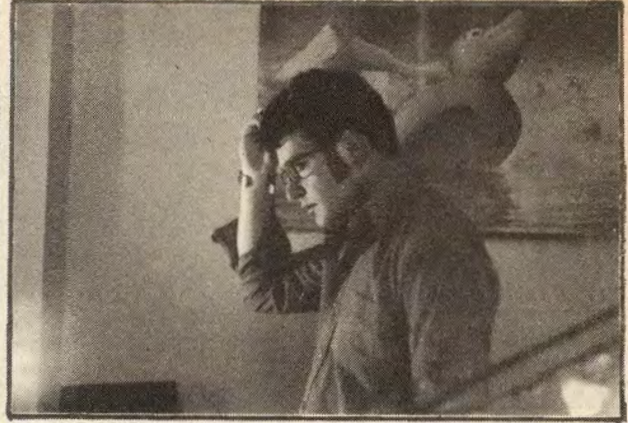
Masaının üstünde biraz dinlenmeye karar verdim... Uyuya kalmıştım...

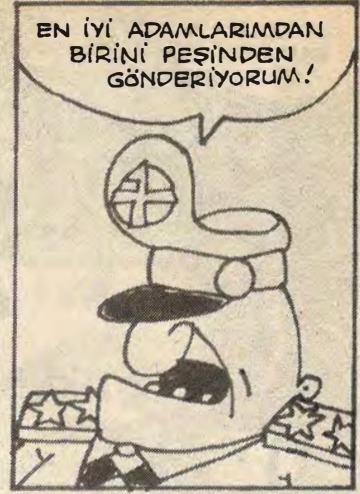
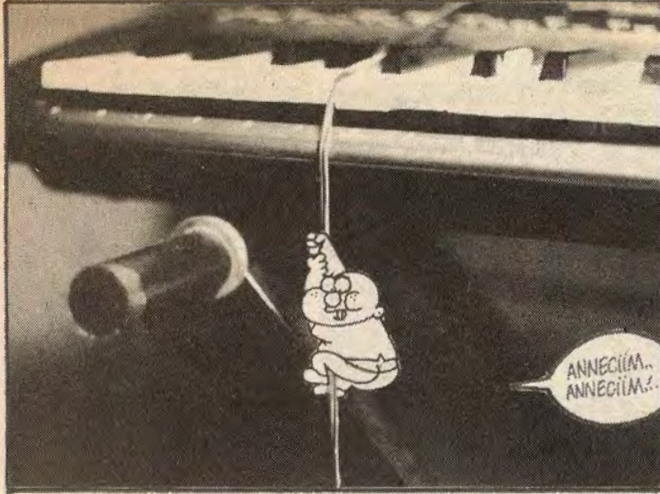

Halâ sersem gibiydim... Kendime gelmem için bir kahve içmem gerekiyordu...

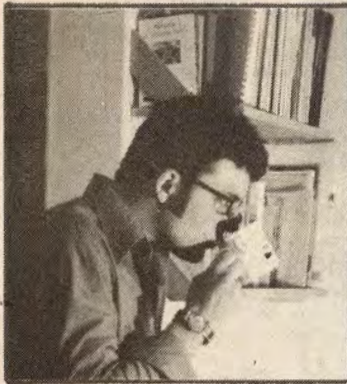

Kahve hazırlamak için mutfığa gittim...

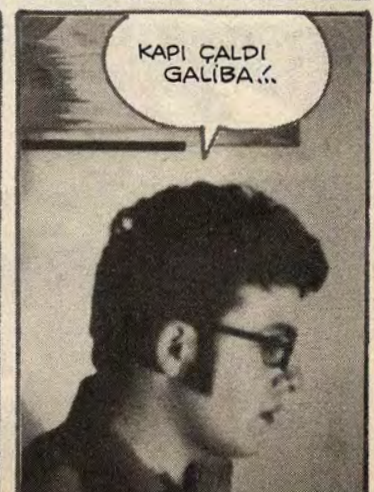
Kahveden bir yudum alıp, masama döndüm...

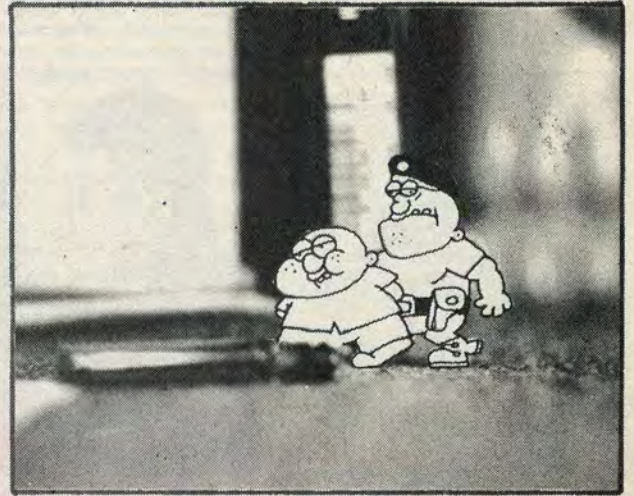

Çok işim vardı ama, kafamı biraz dağıtmak için bilgisayar oynamaya karar verdim...

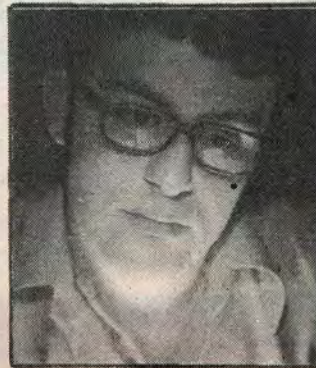
TAMAM... BİLGİSAYARA DALDI... ŞİMDİ HAREKETE GEÇMELİYİM...

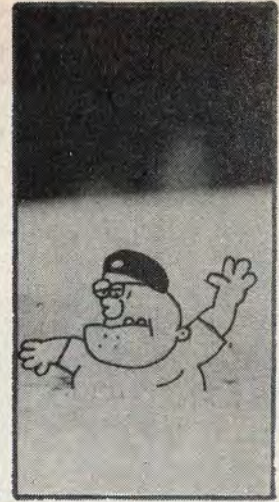
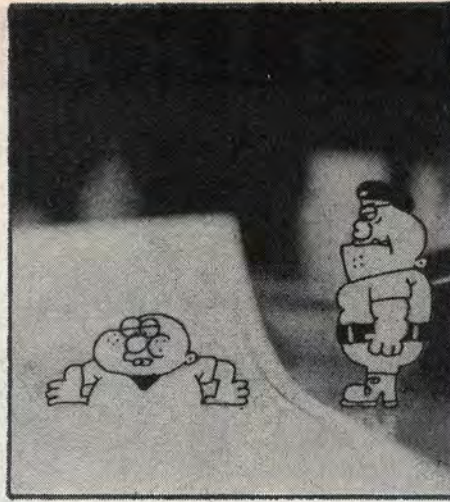

Bilgisayar oynamaya dalmışken, birden kapı çaldı...

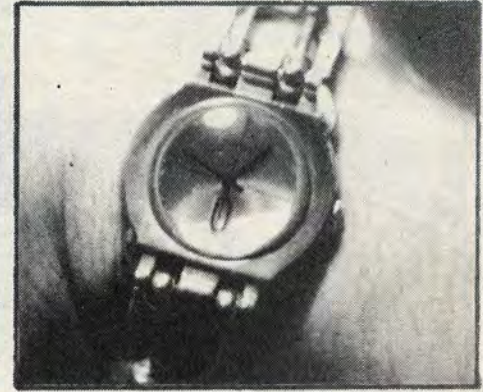
Kapıya doğru yöneldim... Bu saatte kim olabilirdi ki 2.

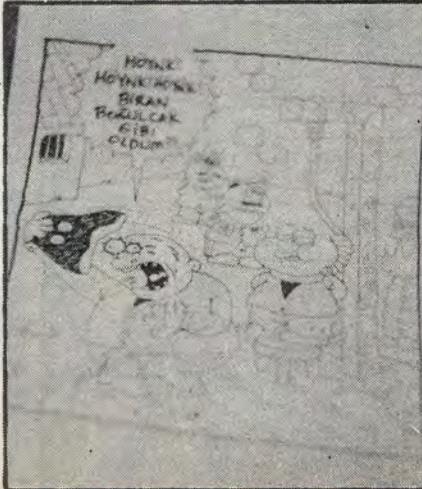
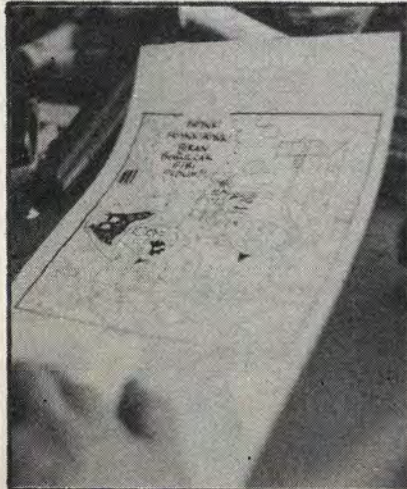
Daha çizmem gere-
ken üç karikatür, bir
de MARLON vardı...

Saatte baktım... Sabahın
altısı olmuştu...

Okuyucular da hep merak eder-
ler, bu çizimler sabahlarıken vakit
nasıl geçiyor diye... İşte böyle geçi-
yor...

Düşünüyorsun, çiziyorsun, kahve içi-
yorsun, kâğıt çaldı zannediyorsun ve
sabah oluyorsun... Aslında bu kadar
sıkıcı işte...

ŞURDAN DÜZ GİDİP, SAĞA, ORMANA DOĞRU
GİRİZLEYİVER SAYIN ABİM...

ARTIK ORMAN
BAŞLIYO...
BURDAN
SONRASINI
YÜRÜZLÜYCEZ...

NA İSTE, BİZİM ÇERĞİ BURDA...
KIZLAAR!.. DONATIN
SOFRAYI, BAŞLATIN
ALEMİ!.. AGAR MİSA-
FİRİMİZ VAR!..

ŞIKIR!
ŞIKIR!
OOH!
TOKMAKLA,
TOKMAKLA...

E.E.ŞEY...YA BEN
ALEM FALAN
İSTEMEMEK!..
AŞLINDA SADECE
DANSÇI AYILARI
NASIL YETİŞTİR-
DİĞİNİZİ GÖRMEK
İSTE-
MEK...

ABEM
SÖYLESENE
ÖNCEDEN,
İSTEDİĞİN
BU
OLSUN...
AYIPSIN!..

KIZGIN SACI
HAZIRLADIK, YAVRU
AYIYI DA GETİR-
DİK...

TAMAM!
BAŞLASIN
DERS!..

DANS ET
LAN, KALDIR
KICINI!..

HUAA!

HIAA!

DANS ET!
HOPLA!..

METODUNUZU BEN ANLA-
MAK... FAKAT ÇOK MERAK
EDİYOR BEN, ACABA DÜŞEN
AYILARA NE OLMAK?!

Bİ AYIYI YETİŞTİRENE KADAR ÇOĞU DÜŞER
ZATEN... DÜŞENLER KIZGIN SACTA KIZARIR-
LAR, BİZ DE ONLARI İYİCE PİŞİRİP YERİZ.
N'APALIM, BU
İŞİN KURALI
BÖÖLE!..

BİRAZ DAHA
KESİM Mİ
ABEM, YER-
MİSİN AZ
DAHA?!

Ertesi gün Amerikalı özel uçağıyla ülkesine döner... Ve aradan tam 3 ay geçer...

EYOO... AMERİKALI UÇAK BİLETİMİ GÖNDERMİŞ BENİ TA NEWYORK'A DAVET EDİYO... BİRLİKTE İŞ YAPICAZ GALİBA... ABE VİRTİK ULAN!

HERHALDE BENDEN DANCİ AYILAR İSTİYECEK... AMARİKA'YA BİNLERCE AYI İHRAÇ EDECEM... DOLARLARIN İÇİNDE YÜZECEM...

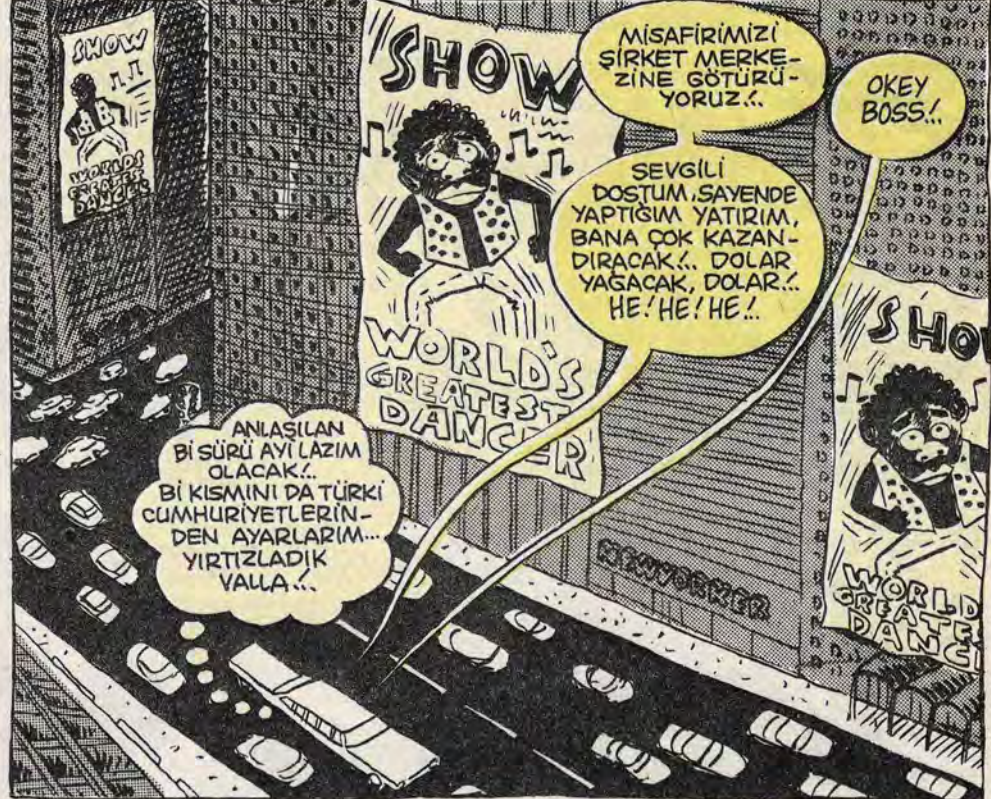

Adamımızın uçağı 12 saat sonra Newyork havaalanına iner...

ABE AMERİKALI, ÖZLEMİŞİZ SENİ, GEL Bİ ÖPEM!

ŞAPI ŞUP!

MİSAFİRİMİZİ ŞİRKET MERKEZİNE GÖTÜRÜYORUZ...

OKEY BOSS!!

SEVGİLİ DOSTUM, SAYENDE YAPTIĞIM YATIRIM, BANA ÇOK KAZANDIRACAK... DOLAR YAGACAK, DOLAR... HE! HE! HE!...

ANLAŞILAN Bİ SÜRÜ AYI LAZIM OLACAK... Bİ KISMINI DA TÜRKİ CUMHURİYETLERİNDEN AYARLARIM... YIRTILADIK VALLA...

DÜNYANIN EN KRAL DANCİSİNİ İŞTE BU ADAMIN SAYESİNDE YETİŞTİRDİK...

EYET, BİZİ O UYANDIRDI!

BRAVO! BRAVO!!

BU DANCİ BİZE MİLYONLARCA DOLAR KAZANDIRACAK...

ŞAK ŞAK

ŞAK ŞAK

ŞAK ŞAK

YA DOSTUM, SORMA... BAŞARDIK AMA, ÇOK ZOR OLDU, ÇOK ZOR...

SON

Bİ KAÇ KONUK

METİN FİDAN

BAKKAL AYAKKABISI, ÇİİENNMİŞ SAKIZ, AMA ve DOLMABİBERİN İÇİNİ YİYEN ADAM...

- İyi günler!. Bİ KAÇ KONUK sayfalarına hoş geldiniz. Bu ayki konuklarımızı tanıttım: Sayın Bakkal Ayakkabısı, sayın Çiinenmiş Sakız, sayın AMA ve sayın Dolmabiberin içini yiyen adam... Sizden başlayalım sayın Bakkal Ayakkabısı...Size kısaca Pastirik de

diyorlar di mi baazı insanlar?..

- Evet, bazı yörelerde bana Pastirik derler. Üzerine basılmış, basit, pratik anıma geliyo sanırım...

- Biraz kendinizden bahseder misiniz?.. Size niye Bakkal Ayakkabısı diyorlar?..

- Efendim ben, ilkbazlarda sağlam, sinemaya felan giderken de kullanılan temiz bi ayakkabıydım. Elbetteki sonra eskidim, ayakkabılıın karanlık gözlerinden birinde unutuldum gittim. Soora, bakkala felan giderken giymeye başladı insannar beni.

- Kolayca giyildiiniz için sanırım?..

- Tabi, tabi. Artık bi özelliim kalmamıştı. Ama, devamlı topuklarıma basıldıı için, dümdüz, kolay giyilir bi haale gelmiştim. Diğer bağcıklı ayakkapları giymeye üşendiler, yakın bi yere giderken beni geçirdiler ayaklarına...

- Nerelere giderken giyiyolar sizi?..

- Az önce dediim gibi, yakındaki yerlere giderken. En çok bakkala, soora aşadaki kömürlüğe, yakındaki bi komşuya felan giderken...

- Bir Pastirik, bir Bakkal Ayakkabısı olarak sizi raatsız eden nedir?..

-Aslında hayaatımdan memnuunum. Eskimiş olsam bile, insannar beni haala kullanıyo. Ama tek derdim, öylesine bi köşeye fırlatılmam, üzerime felan basılması. Fekat baazı insannar değerimi biliyo: Artık eskimiş bir zavallı Pastirik bile olsam, yine de beni ayakkap olarak bi

rafına özenle saklıyo o duyarlı insannar...

- Anniyorum... Sayın bakkal Ayakkabısı, son olarak, başınızdan geçen ilginç bi anıyı annatabilir misiniz okurlarımıza?..

- Elbette... Bi düşünüyüm... Evet. Bi çocuk vardı, bakkala gidecekti tabi yine. Ben de antrede, ayakkabılıın oralarda bi yerdeydim. Aldı beni geçirdi ayaana kolaycana. Gittik bakkala. Dönüşte, merdivenlerden çıkarken komik bişii oldu. Şimdi ben, onun ayaanda çok hafif durduum için, yaani öylesine hızla ayaa geçirilen pratik bi ayakkabı olduğumdan, bu çok hızlı çıkarken merdivenleri, ben de iyi tutunamadım onun ayaana, çıktım, bi iki basamak geride kaldım... Geri indi, giydi o çıkan tekimi... Kızmamıştı. Insannar bundan hoşlanıyo: Pastiriklerinin bi tekinin, aanın ayaklarından çıkmasından ve azıcık bi süre yere çıplak deymekten...

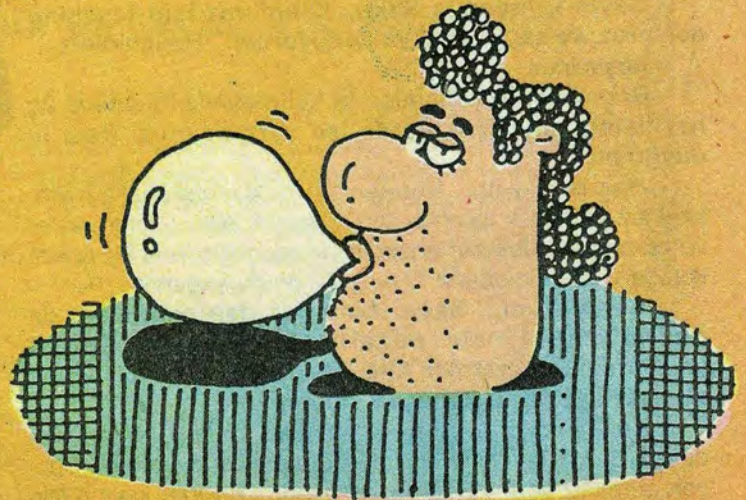
- Evet, oldukça ilginç... Efendim teşekkür ediyoruz ve sayın Çiinenmiş Sakız'a geçiyoruz... Hoşgeldiniz... Bize kendinizden bahseder misiniz?..

- Hay, hay... Ben çiinenmiş, bi süre sonra tekrar çiinenmek üzere kağıdına sarılmış bi sakızım.

- Bu sizi raatsız etmiyo mu?.. Yaani buruşuk, büzüşmüş bi şekilde bi kaadın içinde beklemek?..

- Olur mu canım. Hoşuma gidiyo bu. Çiinenmek, bi sakızın hoşuna gider. Sakız olmadınız için bilemessiniz bunu... Bi sakız için, azıcık bi süre çiinenip sonra da hemen yutulmaktan daa kötü bişey yoktur...

- Peki sizi sonra çiinenmek üzere kaadınıza geri sarmış insan, bi süre sonra sizi tekrar çiinediinde, daa

çok hoşunuza gidiyo di mi?..

- Sanırım öyle... Çiinenip bırakılınca, üzerimde kalan diş izleri, o bi sürü girintiler, çıkıntılar soğuyo, taşlaşıyo. Soora bi daa çiinendiimde, çıkan kıtırtılar, tuhaf sesler, çineyenin

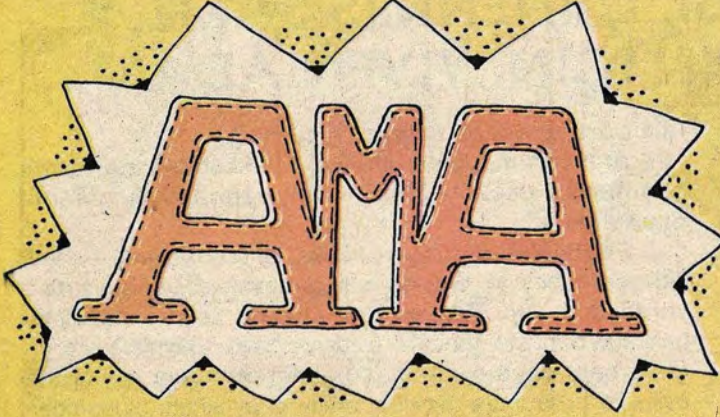
- Fekat yine de bi sorun olmalı?

- Ne demek istediinizi annadım... Çok bekletirlerse beni, iyice sertleşiyorum ve kırıntılar haalinde kopuyorum. Böylece, yiyip yutmak zorunda kalıyolar beni.

- Bi de şey var, sizi oraya buraya bırakıyolar galbaa?..

- Evet, o kötü bi şey. Şimdi, evde bi kaç sakız çiineyen kişi varsa, hepsi sakızlarını bi tarafa bırakıyo, sakızlar karışıyo... Kimse, bi diğerinin sakızını çiinemek istemez, miide bulandırır bu... Sevgililer, belki...

- Hımm, oldukça ilginç tespitler. Peki sayın Çiinenmiş Sakız, çiinenipte bırakılınca, şekeriniz iyice

bitiyo. Ama insannar yine de çiiniyo sizi şekersiz, şekersiz. sanırım bu...

- Annadım, ben iyicene yumuşuyorum öyle olunca insannar da yumuşak sakızı seviyolar, şekersiz olsa bile...

- Aslında çiinendikten sonra atılmak, bi daa çiinenmemek üzre kaada geri sarılmak, bi sakız için gurur verici bişii olmalı... Sizin de başınızdan geçen ilginç bi anınız var mı?..

- Var... Şöyle bişiy olmuştu? Yine çiinenmiş, sonra tekr çiinenmek üzre bi kenara yapıştırılmışım: Ama saahibim beni kaadıma geri sarmadı, özensiz bi insandı, öylesine çekyatın kenarındaki tahtaya yapıştırıp tutturdu... Sonra, canı beni yine çiinemek istedi. Bi saat aradı ama . Dilim yok ki, burdayım diyim. Sonra buldu. Allahtan, o arada biri gelipte çekyata oturup kolunu üzerime koymadı. Bu sonum olurdu... Bi kazaa falan yapışmak çok kötü bi şey bi sakız için... Tüyleneirsiniz, hemen atarlar sizi çöpe... O gün çok heyecanlanmışım...

- Sayın Çiinenmiş Sakız, katıldınız için teşekkür ediyoruz, ve sayın Ama'ya dönüyorum... Hoşgeldiniz...

- Hoşbulduk...

- Bi çok yerde kullanılan bi kelimesiniz. Saadece üç harflisiniz ama, çok yerde işe yarıyorsunuz. Nası bi duygu bu?..

- Hoş bi duygu... Konuşmayı pek iyi beceremeyen, kararsız ve telaşlı insanlar sık kullanırlar beni... Ama, derler ve bir önceki cümlemin anlamından vazgeçip yeni bir anlam kurarlar... Ben de ortada, bi düzeltici görevi yaparım...

- Anlıyorum... Sayın Ama, siz daa çok, sizin de dediğiniz gibi, bir düzeltici, bir uyarı görevi yapıyorsunuz. İnsanlar Ama diyerek bir şart, bir koşul sürüyorlar ortaya. Yanılıyor muyum?..

- Kismen dooru. Beni kullanarak, bi sürü anlamı ve duyguyu, tek bir cümle içinde beraaber sunuyorlar... Tabi çok gereksiz yerlerde de kullanılıyom... Bu, her kelime için geçerli ama. Geçen ay sayın Ve de bundan yakınmıştı,

- Haklısınız... Peki, en çok nerelerde kullanılmayı seviyorsunuz?.. Bi kaç örnek verebilir misiniz?..

- Tabi veriyim. Mesela şunnar? "Aması maması yok bu işin", "Ama şunu da unutmamak gerek", "Ama nederen bilebildirdim ki", "Ama olmaz ki böyle de"...

- Evet, son üç cümledeki Ama, bi çaaresizlii, bi sitemi felan işaaret ediyo da, ilk cümledeki Ama, sizle dalga geçiyo galibaa... Ne dersiniz?..

- Aa, öyle demeyin... Ben yine de orada kullanılmayı çok severim... Aması maması yok derken, şahsıma bi hakaaret varmış gibi gözükse de, çok güzel ve net bir cümle bu... E tabi, aması maması yok denirken, ordaki maması hoşuma gitmiyo pek, dalga geçiliyomuş gibi... Fekat, tuhaf bi şey işte, o cümlede kullanılmak hoşuma gidiyo...

- Anlıyorum... Var mı başka bi cümle böyle?..

- Az önce söylemiştim, "Ama şunu da unutmamak gerek"teki haalim de hoşuma gider...

- Peki, teşekkür ediyoruz ve sayın Dolmabiber'in içini yiyen adama dönüyoruz... Efendim siz, dolma biberin, diğer bi deyişle, Biber dolması yemeenin sadece içini yiyip, kabuklarını bırakan insannarı temsil ediyosunuz... Neden yapıyorsunuz böyle?..

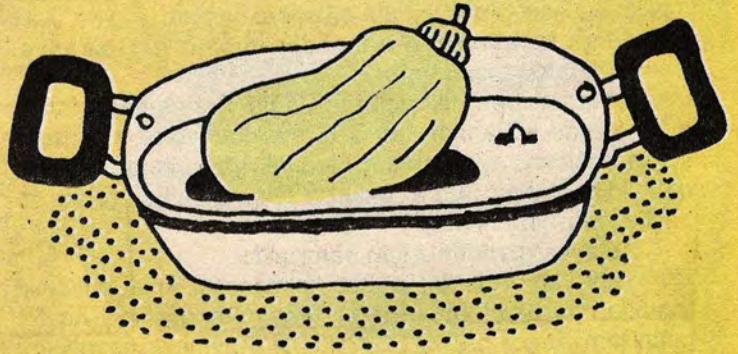
- Bunun bi kaç sebebi var... Bi kere, baazı dolmalık biberler acı oluyo, yiyemiyosunuz... Saadece içindeki kıymalı pirinci, yaani dolma içini yiyosunuz siz de... Bi de, çoğu biberin zarı oluyo... Lokmanızla dolmayı parçalarken zarı soyuluyo, çirkin görüküyo...

- Tamam da, şöyle bişiy var bi de, biçim olarak da ilginç bi yemek Biber dolması... Sanırım yerken de baazı sorunlar çıkıyo, o yüzden pek sevmiyo Insannar dolmanın biberini?..

- Evet, iyi bi konuya parmak bastınız... İlginç bi yemek Biber dolması... Insannar onu yerken, biberle içi, yaani Biber dolmasının kabuuyla iç dolguyu, aynı anda lokmalayıp aazlarına atmak istiyorlar... Ama işte bu pek mümkün olmuyor. Dolma kabuu sert ve zarlı olunca, zor kopunca, dolma parçalanıyo, iç açığa çıkıyo... Belki, biber çok yumuşak olsa, orayı da yiycek insanlar... Ama işte, olmuyo, onlar da sıkılıyo, biberin kabuunu tabaan bi köşesine toplayıp, içini yiyolar...

- Dolmanın biberini yiyemeyen insanlara bi tavsiyeniz var mı?..

- Ben de hiç yemem ama, baazen şöyle yapıyorum: Biber dolmasını iki üç gün önce yapıp iki üç gündür yeniyorsa, devamlı ısıtılmaktan, biber artık yumuşuyo... Bi tavaya koysunlar o Biber dolmasından bi iki taane, sonra o ısınırken, kaşıkla iyice parçalasınlar... Ezsinler... Lapa gibi,

pelte gibi bişiy oluyo, göze pek hoş gelmiyo ama, iyice ezilip karıştırıldııandan, biberle iç dolgu birbirine karışıyo, raatça yiyosunuz...

- Evet oldukça ilginç... Sanırım deniycem bunu... Son olarak söylemek istediğiniz bişii var mı?..

- Yeni pişen dolmanın kabuu sert olur. İçini yiyenleri anlıyom... Ama ikinci, üçüncü ısıtılış da, dediim gibi yapısınlar. Nefis oluyo...

- Oldu... Röportajımıza katılan sayın Bakka Ayakkabısı'na, sayın Çiinenmiş sakız'a, sayın Ama'ya ve sayın Dolmabiberin içini yiyen adam'a teşekkür ediyom, iyi günler diliyom!..

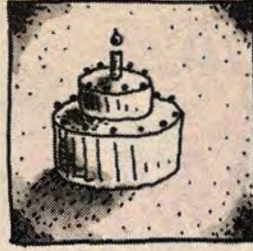
Gerekirse uzatma kablosu kullanırım. Deniz

Ateşli silahı
sevmem

Ama annem bana
bir tane hediye etti

Doğumgünümde

Kedi furdum
biraz

Amca kızdı
bana

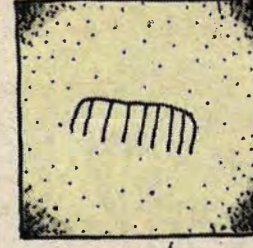
ağladım

Kediyi kafasına
attım

Eve gittim

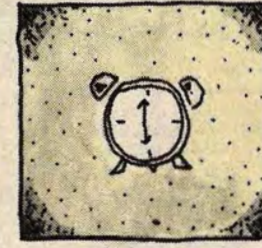
saçımı taradım

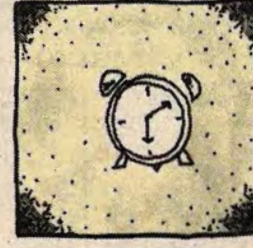
Hiç bişi olmamış
gibi davrandım

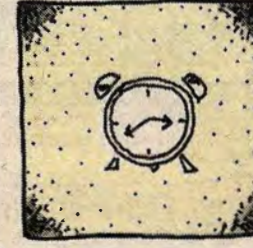
s

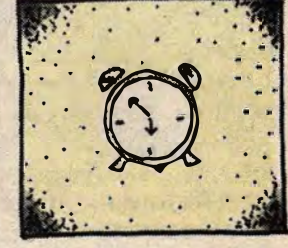
a

t

e

r

Amca

eve geldi

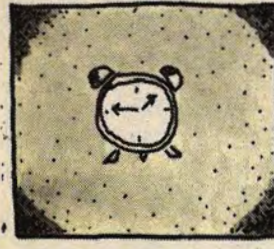
anneme şikayet
etti

beni

anne kızdı
bana

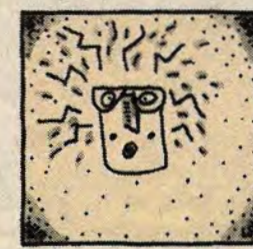
bir süre

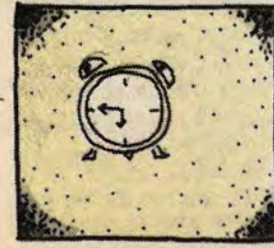
furdum

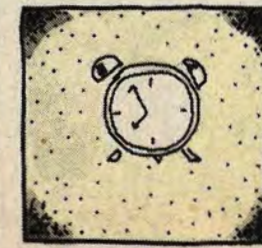
i k i s i n i d e

ben

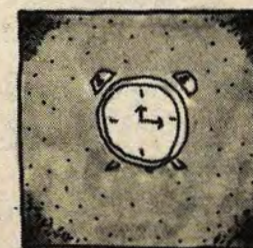
s

a

t

e

r

GÖKHAN DABAK SUNAR. CESUR ALİ VE AFACAN KÖPEKLERİNİN MACERA HEFTESİ.

OĞUL GİTMELİSİN AMARİ KAYA...
İHTİYAC VAR SANA ORDA...
HAYDİ YOLAA...

MİŞİL
MİŞİL

CESUR ALİ TOPLUMA FAİDELİ OLMUŞ BİR GÜNÜN AKSAMINDA SONSUZ BİR VİCDAN HUZURU İLE UYURKEN RÜYASINA GİREN BİR AKSAKALLI TAVŞAN AMARİKAYA GİTMESİNİ İNSANLIĞIN ONA İHTİYACI OLDUĞUNU SÖYLER. DİNİ BÜTÜN BİR İNSAN OLAN CESUR ALİ BU İSTEĞİ CİDDİYE ALIR VE PİLOT AMCALARDAN ÖDÜNC ALDIĞI BİR BOEİNG 747 İLE YOLA ÇIKAR. YOLUN AÇIK OLSUN YİĞİT. GÜLE GÜLE GİT.

İYİ DÜRÜST VE İLKELİ OLMAK NE HOŞ BİŞİ...
İÇİM ERDEM VE VAROLUŞ KIVACIYKEN KABARIYOR... HEYT BE!

VAŞİTON SİTİ PARKTA MERAKLA KADERİN KENDİNE AÇACAĞI GİZEMLİ KAPIYI BEKLEMekte FEKAT ASLA SOĞUKKANLILIĞINI KAYBETMEMEKTEDİR. DERKEN PARKIN Bİ KENARINDA AĞLAMAKTA OLAN Bİ ŞAHİS NAZARI TIKKATİNİ CELBEDER. MERAKLA İZLEYELİM!

HÜNN HÜNN! KADERİN KAMÇISI NASIL DA ACIMASIZCA ŞAKLAMAK... HÜNN... İÇİM YANIYOR OLMAK İNSANLIK GÖK DENCİRİZ Bİ DURUM... DA AABI YAA HÜNN!

BEN PENTAGON KAYMAKAMI CEYMİŞ HELTİLT... MUTLU MUTLU STRATEJİK PLANLAR HAZIRLAR... KEN ANİDEN Bİ GÜN...

DİYE ANLATMAYA BAŞLAR CESUR ALİYE (SAPIK PROFÖSÖR OVIDOZ YARDAKÇISI İRİNMO-RON'UN ZEHİRLİ İRİNLERİYLE ASKERLERİMİZİ ZEHİRLEYEREK PENTAGONU ELE GEÇİRDİ. ŞİMDİ BÜTÜN ATOM SİLAHLARI KONTROLU ALTINDA. İSTEDİKLERİNİ YAPMAZSAK BÜTÜN DÜNYAYI YOK EDECEĞİNİ SÖYLÜYÖR. İSTEDİKLERİ ŞUNLAR. 1-KORKU VE VAHŞET FİLİMLERİ DIŞINDAKİ FİLMLE YASAKLANACAK

ANANİZDAN EMDİĞİNİZ SÜTÜ BURNUNUZDAN KUSTURUCAM HISS... BOKUMU YİYİN ULANN... HISS... PIHH!

HÖRRRR!

PENTAGON

2-BÜTÜN SAPIKLAR KATİLLER KANUNSUZLAR SERBES BIRAKILACAK. SUÇ SEVİYELERİNE GÖRE DEVLET KADEMELERİNDE GÖREVLER VERİLECEK. 3-SİPOR MÜSABAKALARI, EN HIZLI İRZA GEÇME, 'EN PİS KOKAN OSURUK EN SANATSAL KATLİAM GİBİ YENİ TÜRLERE YERİNİ BIRAKICAK. 4-NAMUSLU İNSANLAR TİMARHANELERE KAPATILACAK. 5-YIKANMAK YASAKLANACAK, TUVALETLER İPTAL EDİLECEK, HERKES ORTALİĞA ZİÇİCEK. 6-KUŞ YERİNE ÇİYAN, YILAN BESLENECEK

İNSANLIK TARİHİNE ADIMI KANLI BALGAMLA YAZDIRMAZ... SAM MELEKLER ZİKSİN BENİ... HISS... PIHHH!

7-BAŞTA MASUM ÇOCUKLAR OLMAK ÜZERE HERKES UYUŞTURUCU MADDE KULLANMAYA TEŞVİK EDİLECEK. KARŞI ÇIKANLAR ÇATLAYIP GEBERENE KADAR SÜT İÇİRİLİP BAL YEDİRİLECEK. CEYMİSİN ANLATTIKLARINI SOĞUKKANLILIKLA DİNLEYEN CESUR ALİ DERHAL DAHİYANE Bİ PLAN YAPMASI GEREKTİĞİNİ ANLADI. BÜTÜN NOTLARI ON OLAN BU AKILLI ÇOCUK HERGÜN FOSFOR İHTİVA EDEN BALIK YEMENİN FAİDELERİNİ GÖRMEKTEYDİ.

YEDİNİN KAREKÖKÜ ARTININ EKŞİYİ SIFIRLAYIŞI VE TEP-KİSEL DEPRASYON VE HOOP PLANIM TAMAM...

BİZ HEYBELİDE HEER GECEEE MEHTABA ÇIKAAARDIK... ♪ ♪

BU CİN GİBİ ZEKİ ÇOCUĞUN DÜNYAYI KURTARACAĞINA İKNA OLAN CEYMİSİN MORALİ DÜZELMİŞTİ. NEŞE İÇİNDE YOLA KOYULDULAR. GÖKYÜZÜNDE UÇAN KUŞLAR SANKİ YA YA YA ŞA ŞA ŞA CESUR ALİ ÇOK YAŞA DER GİBİYDİLER. BU ES-NADA PENTAGON'DA ŞER RÜZGARLARI OLANCA GÜCÜYLE ESMEKTEYDİ. (VUUU..VUUU..)

CEŞUR ALİ PLANINI PROFÖSÖR OVIRDOZ'UN UYUŞTURUCU MÜTELELİĞİ ÜZERİNE KURGULAMIŞTI. YUKIYLE BİRLİKTE TAKMA SAKAL TAKARAK KILIK DEĞİŞTİREN İKİ KAFADAR BU ÇOK TEHLİKELİ PLANI İNSAN ÜSTÜ Bİ CESARETLE UYGULAMAYA GEÇİRDİLER. İNSANLIĞIN KADERİ CESUR ALİ'YE BAĞLIYDI. OLACAKLARI İBRETLE İZLEYİNİZ.

PİRÖFÖSÖR OVIRDOZ ZOKAYI YUTMUŞTU. KENDİNİ BEKLEYEN BİLİNMEZ KADERDEN HABERSİZ UYUŞTURUCU SANDIĞI MADDEYİ VİCUDUNA ZERK EDERKEN SAPIKLIĞINDAN ÇOK MEMNUNDU. FEKAT SONUÇTA ODA BİR İNSAN EVLADIYDI. ONUN BU DURUMA GELMESİNDEKİ SEBEP TOPLUM VE İRADESİNDEKİ ZAYIFLIKTİ.

BÜ SÜPER UYUŞTURUCUDAN MEÄMÜN KALACAĞINIZ KANAATİ İÇERİSİNDEYİM BAYLAR...NE DOKTORLAR NE MÜHENDİSLER İSTEDİ DE VERMEDİM AH AH HA! NASIL ESPRİ AMA...

BÜYÜK İDEALLERLE GELİŞTİRDİĞİ BİLİMSEL ARAŞTIRMALARI ÇIKARCI ZİHNİYETLER TARAFINDAN HEBA EDİLMİŞ VE HEÇ AŞAĞILANMIŞTI. VEZAMANLA İÇİNE DÜŞTÜĞÜ UYUŞTURUCU BATAĞININDA ETKİSİYLE ONU TOPLUM DIŞINA ÇIKARMİŞ HAYATI HEÇ KÖTÜLÜKLERDEN İBARET SANAN BİR BİLİNC YAPISINA GEÇMESİNE SEBEP OLMUŞTU.

BÜTÜN BUNLARA DERHAL UYANAN CESUR ALİ İSE TAKDİRE ŞAYAN BİR ANALİZ KABİLİYETİYLE ÇÖZÜMÜ BELİRLEMİŞTİ. BU BEDBAHT KİŞİLERE UYUŞTURUCU DİYE VERDİĞİ ŞEY ASLINDA ÜÇ ÇOCUKLU BİR ANNEDEN SAĞILMIŞ TAM YAĞLI BİR ANA SÜTÜNDEN BAŞKA BİRŞEY DEYİLDİ. VE KÖR GÖZLER AÇILMIŞ GERÇEKLIK TÜM HAŞMETİYLE PARLAMİŞTİ. HEM DE NE PARLAMA.

MASUMİYET VE TEMİZLİK PROFÖSÖR OVIRDOZ VE İRİN MORON'UN DAMARLARINDAKİ ŞER MİKROPLARINI YOK ETMEKLE KALMAMİŞ BAŞ DÖNMEŞİ BEL AĞRISI GECE İŞEMEŞİ VE İŞTAHSİZLİK GİBİ CEHENNEMİ DERTLERİNDE BİR ŞİFA OLMUŞTU ADETA. HARİKA BİŞİ.

MİSTER CEY-MİŞELTFİLD GÖRDÜKLERİ KARŞISINDA KÜÇÜK DİLİNİ YUTMA İHTİYACI HİSSEDER. BU ÇOCUK İNANILMAZ BİRŞEYDİR DOĞRUSU. DERHAL ÜLKEDE BAYRAM İLAN EDİLİR. FENER ALAYLARI TERİP EDİLİR. DAN-SÖZ OYNAR.

BAŞKAN BİL KİLİNTİN CESUR ALİYİ BİRİNCİ AFACAN KÖPEK YUKI'Yİ DE İKİNCİ İLAN EDEREK YİRMİDÖRT AYAR ALTIN KAPLAMA ELMAS KUPA VERİR. CIA'YE CESUR ALİ'YE SAYGI DUYMASI İÇİN TÜRKİYE'YE BASKI YAPMASI TALİMATINI DA VERİR. SONUÇ OLARAK ŞUNU SÖYLEYEBİLİRİZ GÜZEL GEZEĞENİMİZDE NE ZAMAN BİR MUSUBET OLURSA OLSUN CESUR ALİ VAR OLUKÇA KÖRKULACAK BİRŞEY YOKTUR.

BALAT HİKAYELERİ

Gani Müjde

KILLİNG BAHTİYAR

"Korkuttum mu seni bebek?"
"Oh Killing. Sen misin?"
"Benim ya... Bernardo gitti mi?"
"Gitti erkeğim. Gel kollarıma..."
"Bekle beni yatsı namazından sonra yanına geleceğim."
Çocukluğumuzun fotoroman kahramanıydı Killing...
Yanılmıyorsa bir İtalyan yapıymıydı.
Önceleri yukardaki gibi abuk subuk diyologlarla Türkçe'ye çevriliyorken sonra tamamı Türkiye'de yerli artistlerle çekilmeye başlanmıştı.
Bütün kahramanlar gibi strech giyinen Killing'in kafasını da saran bir elbisesi vardı.
Ve bu daracık siyah giysi üzerine iskelet resmedilmişti.
Milli sinemanın önünde Şam tatlı satıcılarıyla birlikte tezgah açan okunmuş dergi satıcılarında, Mandrake'den sonra en büyük iş yapan kahramandı Killing.
Bir de bizim kahramanımızdı.
Balat'ta herkes Killing Bahtiyar diyordu ona.
Satıldığı sobalardan daha teneke bir dükkanda sobacılık yapıyordu.
Ve yaptığı soba borularından daha zayıftı Killing Bahtiyar.
Zaten en kızdığı şey kilosuyla ilgili espri yapılmasıydı.
"Lan Killing, hava rüzgarlı bugün. Uçacaksın."
"Uçmam merak etme. Anan ağırlık yapsın diye dün gece donunu verdi."
İki adımda bir duyardı bu sesleri.
"Killing Bahtiyaaaaar, ayağına demir bağla uçacaksın."
"Demirim vardı ama dün gece sen eve erken gelince yatağın altında unuttum."
Kendisine zayıflığıyla ilgili espri yapan herkese sinirli ve acele uygun cevaplar bulur, rüzgarın da etkisiyle hızlı adımlarla uzaklaşıp giderdi Killing Bahtiyar.
Bekardı...

Soba sattığı dükkanın arkasına kendine küçük bir dünya yapmıştı.
Orada kalıyordu.
Ve kirli battaniyesi birçok gece Killing'in göz yaşlarıyla ıslanıyordu.
"Soğuktan gözlerim yaşardı yahu..."
Bir başka nedeni olmalıydı bu göz yaşlarının.
Çünkü gece o kadar soğuk olmazdı Balat'ta.
Tanrı fakirlerin evlerinin üzerinde soğuğu şöyle bir gezdirir, başka bir yere gönderirdi.
Ertesi gün kepengi açar, hayata fırlatırdı kendini Killing.

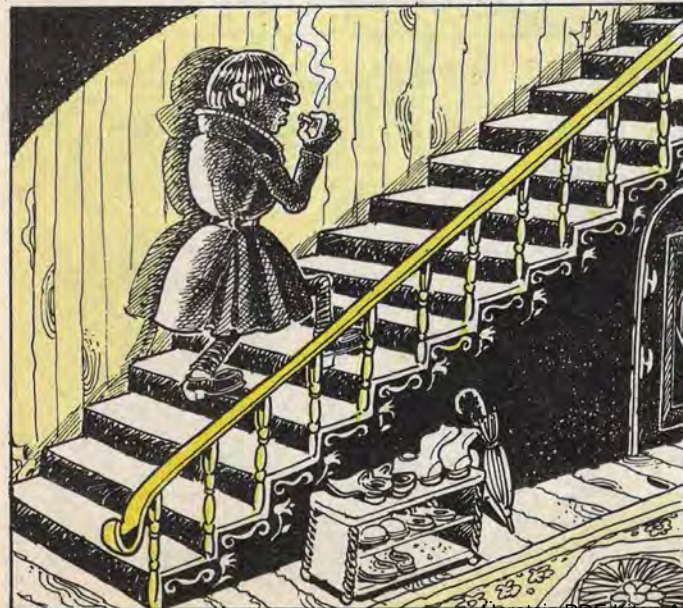
Bir yerden bir yere soba borusu götürdüğünde yol bitmek bilmezdi.
"Herkesin elindeki kendine Killing Bahtiyar."
"Lan rüzgardan uçmamak için mi taşıyorsun o boruları?"
Çok sinirlenirdi Killing...
Ama sakince ve kendi üslubunda cevabı yapıştırırdı.
"Anana benimki yetmedi ilave parça götürüyorum..."
Sonra cami ve kolonyacının köşesini döner hiçbir kadını cezbetmeyen zayıf ve çelimsiz vücudunu Arnavut kaldırım yollarında sürükleyerek götürürdü.
"Lan Killing uçacaksın..."
"Ayağına demir bağla Killing..."
"Püff püff..."
"Lan Killing Amerika'da tayfun çıkmış iki arabayı havaya kaldırıp fırlatmış. Dikkatli ol."
"Killing uçacaksın."

"Killing uçacaksın."
Ve Killing bir gün dükkanını açmadı.
Dükkan ertesi gün de açılmayınca şüphelendi esnaf.
Karakola haber verip dükkanı açtılar.
Killing kirli battaniyesinin altında yoktu.
Kırılan kilidin zaptı tutuldu ama Killing bir daha zaptedilemedi.
Yok oldu ortalıktan.
"Uçtu gitti be adam..."
"Görenler varmış. Parkta gezerken Haliç'e doğru havalanmış. Hasköy üzerinde uçarken gözden kaybolmuş."
"Abi adam evliyaymış da haberimiz yokmuş? Neüzübillahimineşseytanır racim."
Bir daha ne Killing Bahtiyar'ı görebildim, ne de Killing romanlarını...
Haliç köprüsü üzerinde Balat'a bakarak yolun en sağından giden bir araba görürseniz, bilin ki içinde ben varım.
Balat semalarında uçan Bahtiyar'ı arar gözlerim.
Arkamdan "Yürüsene davar" diye kornalar çahnır, benim yüreğimde Killing'i görme umudunun tamamları...

NOSTALJİNİN ÖLÜMÜ

Güneri
İçoğlu

"Türklük
gururu
yaşta değil
baştaadır"
dedirten
kahraman:

TEŞKİLAT'TAN KÜÇÜK BERKAY

"**K**üçük Berkay, Teşkilat'ın önemli isimlerinden biriydi. Daha iki hafta önce, 23 Nisan şenlikleri için Ankara'ya gelen çocuk grupları arasında başarılı faaliyetler göstermiş; Rusya, Hollanda ve Hindistan'dan gönderilen gruplardaki ajanları bizzat ortaya çıkarmıştı: Hatta, anlatıldığına göre, pek çocukluk hali kalmamış o azman adaylarını Atatürk Spor Salonu'nun altındaki bir odaya teker teker indirerek sıkı bir sopa serisi de çekmişti.." Türk kamuoyu Küçük Berkayı ilk kez bu satırlarla tanıdı. **Sansar Kitapları** arasında yayımlanan "Milletini Güldüren, Dünyayı Titreten Türk: Palyaço **Doğansoy**" adlı kitaptaki bu satırlarla... Berkay, ünlü/Türk casusu Doğansoy'un yardımcısıydı. "Türklük gururu yaşta değil baştaadır" dedirten, küçük yaşına rağmen ülkesine büyük hizmetlerde bulunan, kâh Aslan Max dondurması yiyerek "şifre aslanın ağzında" mesajı veren, kâh Jelibom yerken ayıcıkları parmaklayıp "koordinatlar ayının mahrem yerinde" sinyali gönderen küçük bir kahraman... Küçük Berkay'ın erken yaşta gösterdiği başarılar Merkez'in dikkatini çekecek ve vatan-devlet aşkıyla, millet-bayrak aşkıyla yaşayan bu Türk çocuğu, ustası Doğansoy'un elini öperek "bağımsız kahraman" statüsüne geçecekti. O artık her yerdeydi. İlkokul bahçelerinde ve Üniversite kampüslerinde, başbakanlık binasında ve tinerici çocuklar arasında, Uruguay'da ve Disneyland'da, uluslararası zirvelerde ve küçük casusların dünyasında; nerede Türk'ün ve Türkiye'nin gücünü göstermek gerekiyorsa, orada... Bir de, fırsat kalırsa, O'nun yanında. O: Bir çocuk orkestrasının solisti, biricik sevgilisi **Aslıtürk...**

- Arkadaşım kalkın bakalım o duvarın dibinden.
- Kalkmıyoruz lan, sana ne...
- Kalkın dedim, ben Teşkilat'tan Berkay.

Küçük Berkay'ın elindeki kimliği gören çocuklar, şaşkın bir vaziyette ayağa dikildiler. Karşılığında duran, kendi yaşlarında biriydi. Ancak, düzgün taranmış saçları, pardösüsü ve tabii ki Teşkilat kimliğiyle, bambaşka bir dünyanın insanı gibiydi. Daha ilk bakışta saygı uyandıran bir büyük adam gibi...

"Biz vatan için
nelere
katlanıyoruz, bazı
kendini bilmezler
neler yapıyor."

Küçük Berkay, yerden aldığı ilkokul 4.sınıf yurttaşlık bilgisi kitabını göstererek sordu:

- Bu ne?
- Kitap. Bizim ders kitabı.
- Peki bu ne, ne bu kitabın kapağındaki?
- Bayrak.
- Bayrak değil, bayrağımız! Peki arkadaşım, niçin bu kitapları yere koyuyoruz, niçin kitapların üstüne oturuyoruz. Bayrağın üstüne oturulur mu?
- Yer soğuktu.
- Vatan toprağı soğuk diye bayrak yere konur mu lan?

Berkay bir an ellerine hakim olamamış, çocuklara ikişer tokat aşk etmişti. Kısa bir sessizlik oldu... Ardından çocuklar özür dilemeye başladılar. Ancak Berkay, milli konularda affedici olunmaması gerektiğini iyi biliyordu. Hemen gerekli birimlerle temas kurdu ve çocukları ilgililere teslim etti.

-Şu iki arkadaşı alalım. İyi çalışmalar...

Lafı fazla uzatmadan görevini tamamlamış, elleri pardösüsü-

nün ceplerinde yürümeye başlamıştı Küçük Berkay. "Biz vatan için nelere katlanıyoruz, bazı kendini bilmezler neler yapıyor" diye geçirdi içinden. Haklıydı... Son birkaç hafta içinde görev dışı kaç olaya müdahale etmiş ve görev gereği, kaç kez ölümle burun buruna gelmişti. Hele Kardak Krizi sırasında oynadığı önemli rol...

Kriz günlerinde Kardak kayalıklarına çıkan ilk Türk, Berkay'dı. Hem de küçük keçi çobanı kılığında... Ahmak Yunanlılar Berkay'dan hiç şüphelenmemiş, bu küçük çobanı kendilerinden biri zannetmişlerdi. Kara sakallı papazın "Gel kayalıkların arka tarafına götürelim keçileri" şeklindeki teklifini uyanıkça reddeden Berkay, düşmanın sırlarını öğrendikten sonra yüzerek Türkiye kıyılarına ulaştığında, bu olayı şefe anlatmış ve geleceğe dönük bir vaat koparmıştı şeften: "Biz o yavşağı mimledik zaten. Senin kuş ötmeye başlasın, göndeririz seni, çekersin muameleyi. Söz sana!" Ve şef, bu küçük kahramanı alından öpmüştü...

Medya palas'a varıncaya kadar hep bunları düşündü Küçük Berkay. Ve haftalardır doğru dürüst göremediği, ay-yıldızlı tokasinin altında uzayıp giden at kuyruğu saçlarını okşamamıştı. Aslıtürk'ü... Ancak, Palas'ın kapısından girdiğinde, geride kalan her şeyi unutmuş ve yalnızca görevini düşünmeye başlamıştı. Görevi, Palas'ın güvenlik sistemini kontrol etmekte...

Güvenlik şefi, Berkay'ın şöhretini duymuş olduğu için, karşısında küçük bir çocuk görünce şaşırmadı.

-Berkay Bey, Tunç Bey sabahtan beri köpürüyor. Tam zamanında geldiniz. Düşünsenize, sigara bile içirmediğimiz binada kabak çekirdeği yiyip kaçmışlar. Yerlerde bir sürü çekirdek kabuğu var. Tunç Bey bütün temizlikçileri kovdu, belki sıra bizde... Biliyorum, genel denetim için geldiniz ama yine de bir ilgilenmeniz bu olayla. Kim yapmış olabilir acaba?

-Bakarız...

Güvenlik şeyfiyle Berkay olay yerine vardıklarında, patron Tunç Bey cinnetin ötesinde bir yerlerdeydi artık. "Benim Palas'ımda, benim Medya Palas'ımda, İtalyan mobilyalarımın arasında çekirdek kabukları ha!" diye inletiyordu ortalığı. Yerde, dizlerinin üzerinde sürünerek çekirdek kabuğu toplayan köşe yazarlarından biri "Durumu Ankara'ya ilettim efendim" dedi. "Bakin, bir elimle çekirdek kabuğu topluyorum, diğer elimle de cep telefonunu tutup Ankara'yla irtibat kuruyorum."

O anda diğer köşe yazarları da cep telefonlarına davrandılar. Birisi "Bakin Tunç Bey, ben iki elimle çekirdek kabuğu toplarken cep telefonunda konuşabiliyorum" dedi, saygılı bir sesle.

Tunç Bey'in cevabı kısa oldu:

-Aferin Can!

Küçük Berkay, ortamın gerginliğini görünce, olayla ilgili incelemeleri daha sonra yapmaya karar verdi ve kararını güvenlik şefine bildirdi.

-Haklısınız Berkay Bey. Buyrun, şu odaya geçin. Köşe yazarımız Mehmet Bey'in odasıdır. Burada beklemenizin sakıncası yok.

Berkay, odayı incelerken, köşe yazarı Mehmet'in bilgisayar ekranındaki yazısına takıldı. Ertesi gün yayımlanacak yazı bu olmalıydı. Mehmet, yazısına "G.t olmak ayıp değil ki"

başlığını atmıştı:

"Son New York gezimizde bir kitap aldık. Adı, 'The New Era: World of Assholes'... Yani, 'Yeni Dönem: G.tlerin Dünyası'...

Kitabın sayfalarını çevirdikçe bizim dinazorları düşündük. Çağa ayak uyrudamamayı bir marifet sayanları, değişime karşı çıkanları, hâlâ rahmetliye sövüp sayanları. Onlar adına üzül-dük ama dünya adına sevindik.

Kitabın yazarı Humphrey Cates, uzun bir araştırma yapmış. Sonuçlar ilginç. Bugün dünyadaki toplam servetin yüzde 81'i g.tlerin elinde bulunuyor. Dünyanın en zengin yüz ailesinin 92'si safkan g.tlerden oluşuyor. 'A over A performance' denen çok yüksek performansa ulaşmış büyük şirket yöneticilerinin de yüzde 82'si g.t...

Bazı gerçekleri kabul etmemiz gerekiyor. Bugünün dünyasında hep g.tler kazanıyor. Servet ve güç onların elinde. Aynı şey 'total policy' denen genel politikalar düzeyinde, ülke yönetimleri için de geçerli.

**"Bunu bir de
o bir avuç haine
kabul ettirebilsek.
Adamın ağzını
burnunu kırıyorsun,
yine kabul
etmiyor"**

Geçende bir davete katılmıştık. Çevremizdekilere baktık, işadamları, politikacılar, televizyoncular, seçkin gazeteciler... Bu ülkenin kaderini etkileyebilecek insanlardı hepsi. Ve çoğu g.ttü. Yani bu potansiyel var elimizde. Ah bir de dinazorlar engel olmasa, modası geçmiş kavramlarla g.tlerin önlerini tıkamasalar...

80'li yılların ortalarında, bir Londra gezimizde benzer bir kitap almıştık: '60 Ways of Being a Number Zero Asshole', yani 'Sıfır Numara G.t Olmanın 60 Yolu'... Rahmetli sormuştu o zaman, 'Nasıl kitap, yararlandın mı?' diye. Göz-

lerime sevgiyle bakıyordu. Şöyle cevap vermiştim: 'İçinde bilmediğim hiçbir şey yok.'

Bu anıyı nakletmemin nedeni şu: Üzerinden onca yıl geçmiş ve bizim ta o zamandan gördüğümüz, araştırdığımız, bildiğimiz gerçekleri dinazorlar hâlâ göremiyor... Bugün g.t olanla olmayanın arasındaki fark, veresiye satanla peşin satan arasındaki fark gibidir. O zaman sormaz mıyız, g.t olmak ayıp mı diye... Ya da şöyle sorabiliriz: Kaybetmek marifet, fakirlik meziyet midir?"

Berkay yazıyı bitirip başını kaldırdığında, iki metre boyunda, gözlüklerinin arkasından gülümseyerek bakan biriyle karşılaştı. Bu, Mehmet'ti.

Mehmet Bey, ben Teşkilat'tan Berkay. Yazınız gerçekten nefis. Ancak umumi ahlâkı da gözetmek durumundayız. Sizin bizim gibi insanlar değil ama cahil insanlar yanlış anlayıp yanlış işler yapabilirler. G.t yerine başka bir kelime kullanmanız...

- Ben öyle düşünmüyorum. Ama oturun tartışalım. Bakın, ne güzel, her şeyi tartışabiliyoruz artık.

- Bunu bir de o bir avuç haine kabul ettirebilsek. Adamın ağzını burnunu kırıyorsun, yine kabul etmiyor. Sizin burada bile vardır öyleleri, maalesef. Halbuki, gerçekten de her şeyi tartışabiliyoruz artık. Bu ülke aldı başını gidiyor...

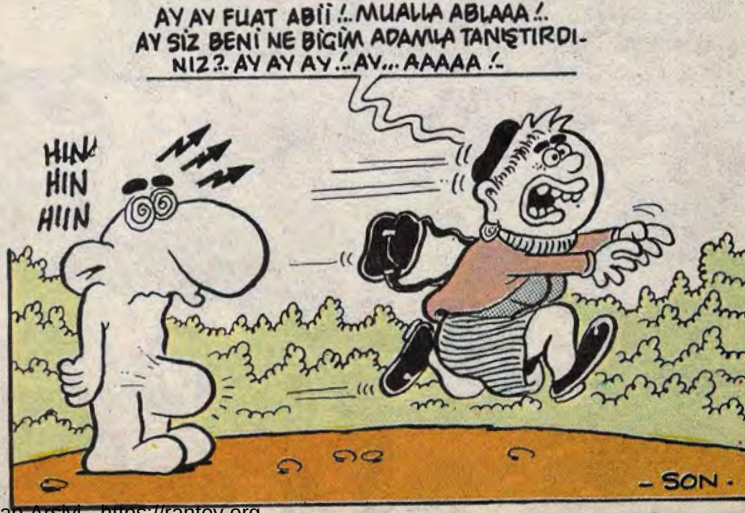
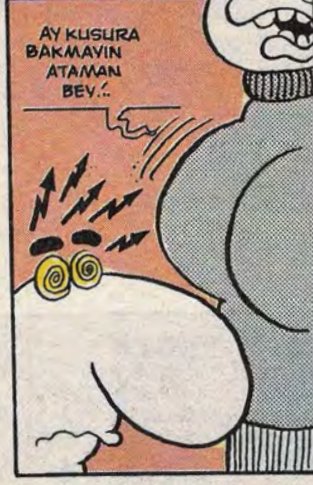
Berkay'ın içinden, sokağa fırlamak, bir sade vatandaş gibi "Türkiye, Türkiye!" diye bağırarak geliyordu... "Biz burdayız gitmeyiz" diye bir şarkı geçirdi içinden, "karşı çıkan olursa..."

Muammer Özdemir

ABAZAN ATAMAN

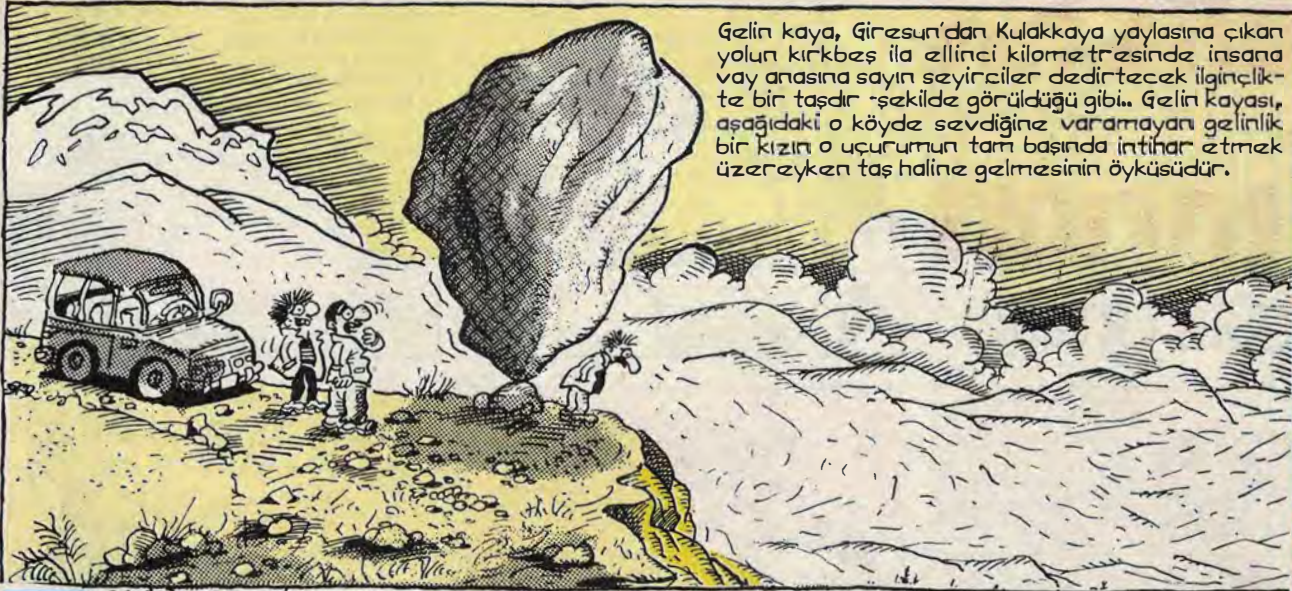
KAAN ERTEM

- SON -

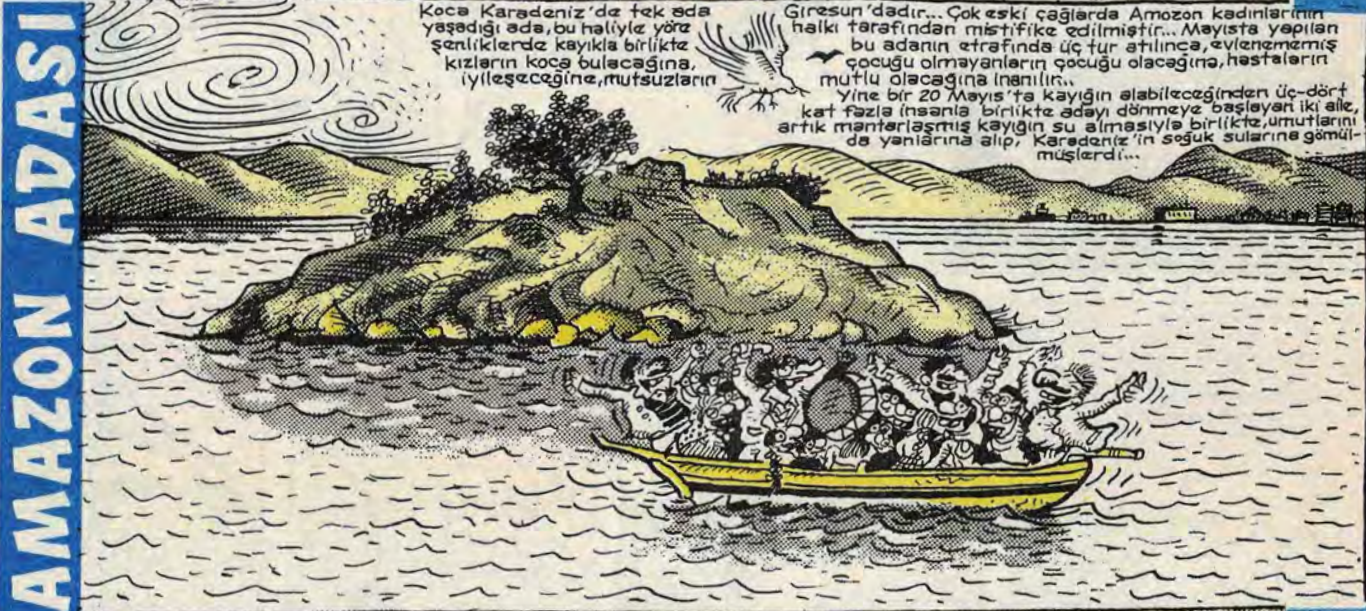
YURDUMUZU YETERİNCE TANIYOR MUYUZ?.

Derya Sayın

Gelin kaya, Giresun'dan Kulakkaya yaylasına çıkan yolun kırkbeş ila elliinci kilometresinde insana yay anasına sayın seyirciler dedirtecek ilginçlikte bir taşdır -şekilde görüldüğü gibi.. Gelin kayası, aşağıdaki o köyde sevdiğine varamayan gelinlik bir kızın o uçurumun tam başında intihar etmek üzereyken taş haline gelmesinin öyküsüdür.

GELİN KAYA

Koca Karadeniz'de tek ada yaşadığı ada, bu haliyle yörre şenliklerde kayıkla birlikte kızların koca bulacağına, iyileşeceğine, mutsuzların

Giresun'dadır... Çok eski çağlarda Amazon kadınlarının halkı tarafından mistifike edilmiştir... Mayıs'ta yapılan bu adanın etrafında üç tür atılınca, evlenememiş çocuğu olmayanların çocuğu olacağına, hastaların mutlu olacağına inanılır... Yine bir 20 Mayıs'ta kayığın alabileceğinden üç-dört kat fazla insanla birlikte adayı dönmeye başlayan iki aile, artık manterleşmiş kayığın su almasıyla birlikte, umutlarını da yanlarına alıp, Karadeniz'in soğuk sularına gömül-müşlerdi...

AMAZON ADASI

Şehrimizin doğu yakasında bir kaya vardır. Ayın doğusu, Mayısın bazı günlerinde bu kayadaki gedikten olur... Bu haliyle gedik kayadaki ay, ağzında bir milyon sakız çiğnemis dev bir adamın sakızının balonu gibidir... Muhtesemdir yani... (Bazılarınızın.. Hih!.. Sen ona muhtesem mi diyorsun dediğini duyar gibiyim... Siz de kendi muhtesemlerinizi gönderirseniz... Neden olmasın!)

GEDİK KAYA

KARİKATÜR ÖYKÜLERİ

SELÇUKERDEM

Dergisini yeni açanlar için tekrar açıklıyorum: Bunlar benim daha önce yayınlanmış karikatürlerim. Ama karikatürler, aslında uzun bir öykünün tek bir anıdır. Şimdi de karşınızda, öykülerin devamları...

SÜPER ŞAŞKINLIK

Bu karikatür ev ödeviydi, ama övgüye değer çabalarınıza rağmen, herkes sınıfta kaldı. (Ben kalmadım, hah hah!) O yüzden, tesadüfen elime geçen Batman'in günlüğünü yayınlıyorum:

15 ŞUBAT

Sevgili Batgönlük,

Moralim çok bozuk. Bugün çantamı açtım ve içinden ne çıktı dersin? Süperman'ın elbiseleri! Örümcek Adam olsa neyse, ama bu salağın maskesi bile yok; insanlar onu üzmemek için Clark Kent olduğunu bildiklerini belli etmiyorlar. Kendime bir maske yuurdum.

17 ŞUBAT

Henüz karşılaşmadık, mecburen birbirimizin kostümlerini giyiyoruz. Bugün haydutları yakaladım, hemen beni aradı. Onun reklamını yapmama rağmen çok sinirlenmiş; imajına zarar vermişim. Bana niye uçmadığımı sordu. Uçan bir insan değilim. Ayrıca, olay yerine taksiyle giden Süperman, hiç de şapşal gibi gözüküyor.

19 ŞUBAT

Bu Süperman çok oldu artık. Neymiş efendim, Süperman daha çok seviyor diye, onun isminin üstüne yatmaya çalışıyormuşum. Siyahlar içindeki Batman kostümüm, çok daha gizemli, çok daha çekici... Ama O, kendisini siyahlar içindeyken, bunalımlı bir aptal gibi hissettiğini söyledi. Oysa bir tek kostümümü değil, pijamalarımı da giymiş.

23 ŞUBAT

Onun için nelere katlanıyorum. Bayramda gittim annesinin, babaşının ellerini öptüm. Gerçi bayramın ne olduğunu bilmiyorlardı; ama bunun bir önemi yok, zaten ben de biliyor değilim.

27 ŞUBAT

Nihayet buluştuk, ben de Batman giysime kavuşmuş oldum. Cebinde jeton unutmuş,

kollarını bollaştırmış, üstelik ter kokuyordu. Halbuki ben, anneme yıkatıp getirmiştim (Yani onun annesine.) Ne kadar güzelmiş yeniden Batman olmak. Alçaltıcı bir durumdu, neyseki kimsenin haberi olmadan atlattık; bu defteri de meraklı bir gerzeğin eline geçmeden yok edeceğim.

KONUŞSAM DUYMAZSINIZ (İletişim Problemi 3)

"Memnun oldum" dedi, "Ben de duyulmaz adam!" Görünmez adam, "Ha, ne?" diyerek aptal aptal baktı, (baktığını varsayabiliriz herhalde) Duyulmaz adam yüksek sesle tekrar etmeye çalıştı: "Duyulmaz adam dedim, DUYUL-MAZ!" Görünmez adam karşısında sadece maymun gibi ağzını yüzünü oynatan bir adam görüyordu; bunun yaratıcılıktan yoksun bir dalga geçme girişimi olduğunu sandı, çok sinirlenmişti. Duyulmaz adam durumu izah etmeye çalıştıysa da, suratına görünmez bir yumruk yedi. O yerde kıvranırken, odanın kapısı kendiliğinden açılıp kapandı, rüzgar ya da kedi falandı herhalde.

Duyulmaz Adam'ın morali zaten yeterince bozuktur. Bilimadamlarına, bu büyük (en azından ilginç) buluşunu, duyulmazlığın gizli formülünü açıklamak için bir konferans vermişti, oysa bu çok değerli bilimadamları, konuşmasını hiç dinlemediler; aralarında uyuyanlar, kürsüden inmesi için yuhalayınlar, uyuyanlara pis şakalar yapanlar, isim-şehir oynayanlar bile vardı.

Zavallı Duyulmaz için artık kötü günler başlamıştı; insanların ne kadar nankör, ne kadar bencil olduklarını daha yeni anlıyordu. Çevresinde hiç dostu kalmamıştı, ne kimse onunla sohbet etmek istiyor, ne de yaptığı esprilere gülüyordu. Kimse onu anlamıyor, anlamak istemiyordu. Ekmek istediğinde, bakkal O'na "Kısa kalmadı, uzun vereyim mi?" diyor, tuvallette "Dolu!" dediği halde içeri girmeye çalışanlar oluyordu. Annesi bile, kaç kere telefonu "Pis sapık!" diyerek yüzüne kapatmıştı.

Bu toplum, artık O'nu istemiyordu, sokaklarda yatıp kalkmaya başladı. Sadece gündüzleri evine gidiyordu. (Burasını ben de anlamadım.) Şöyle bir sahne onun için sıradanlaşmıştı: Sokak köpekleri üzerine saldırıyor, "Hoş!!" diyor, ama köpekler saldırmaya devam ediyor...

Açlık, hastalık, yalnızlık... Daha fazla dayanamadı, bir akşam, çöplüğün dibinde, sessiz öksürüklerle öldü. Ölmeden önce, son sözü şey oldu... Şeyy... Amaan, birşeyler söylemişimdir. Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

DÖNÜŞÜMÜZ MUHTEŞEM OLACAK

Şimdi size anlatacağım, bu karikatürün öyküsü değil, bu karikatürün esprisini nasıl bulduğumun öyküsü. Böylelikle, sık sık sorulan "Bu esprileri nasıl buluyorsunuz abi yaa?" sorusunu cevaplamış olacağım.

1- Köşemde bir karikatürüm eksikti ve hemen espi bulmam gerekiyordu. Kendimi çölde kaybolmuş bir adamın başının üstünde dönen akbabaların yerine koydum. Ama uçamıyordum; mecburen yürüyerek dönmeye başladım. İşte tam o anda espiyi bulmuştum.

2- Bir kitapta, "Sanatçının birinci görevi şüphe etmektir" gibisinden birşey okumuştum. Sanırım çok daha derin bir konudan bahsediyordu ama ben o sırada akbabalı düşündüğüm için onlardan şüphe ettim. Bize hep akbabaların uçarak döndükleri öğretilmişti, peki bu doğru olmayabilir miydi? Rahat rahat yürümek varken, kızgın güneşin altında niye uçmaya çabalasınlar ki? İşte espiyi bulduğum an.

3- Köşemi çoktan bitirmeliydim, ama geç kalmıştım. Erdil, önceden bitirdiği için, yanıma gelip benimle dalga geçti. Gıcık herif! Hemen bir espi bulmalıyım. Kendimi çölde kaybolmuş bir adamın yerine koydum. Başımın üstünde akbabalar döndüyordu. Moralimi bozmamak için onlara bakmamaya çalıştım, ama ben gözümü ne kadar kaçırırsam onlar o kadar aşağı iniyorlardı, öyle ki en sonunda burnumun dibine kadar sokulup dönmeye devam ettiler. İşte bulmuştum esprimi.

4- Bir film seyrediyordum, yerliler kurbanlarını bir direğe bağlamış, etrafında bağırarak dönüyorlardı. Bu psikolojik işkenceye ne gerek vardı, anlayamadım, ama bu durum zavallı kurban için çok gıcık olmalı diye düşündüm. Bundan sonra akbabalarla bağlantısını kurup espiyi bulmak çok kolaydı.

5- Dergide sabahlamıştım, gözlerimden uyku akıyordu ve benim bulmam gereken bir espi daha vardı. O sırada radyoda bir şarkı çalıyordu, sözleri şöyleydi galiba: "Başımın üstünde dönüp durmayın alıcı kuşlar gibi..." Bu ne demekti? Bunu, "Başımın üstünde dönmeyin, ama yerde dönebilirsiniz" şeklinde yorumlayabilir miydik? Galiba gıcık bir yorum olmuştu. Galiba espiyi bulmuştum.

6- Akbaba esprisi mi? Böyle bir esprimin olduğunu bile hatırlamıyorum. Olsa hatırlardım. ■

Kemal Kehan ve

AŞIRI GERÇEKÇİ ŞİİRLER

Araştırmacı yazar Rezmi Hinöz

Bahar gelir, ısınır havalar.
ne güzeloy ne güzel,
geliriz kalır, parasız kalır,
sersefil olur bozacılar,
kestaneciler, oduncular,
kömürçüler...
ve ağlar aç çocukları
ve firiljit olur kanıları

bahar gelir,
civıl ötüşür kuşlar,
ne güzel hoyt ne güzel,
gagalayıp yavru soluancıları,
yalayıp yuturlar,
ve kelekler olur eblek tırtıllar,
sevinsin diye kolleksiyoncular,
ve yakalarlar, yakalarlar onları
dolar kitap araları.

bahar gelir,
artar ısı, nem
ne güzel
hey! ne güzel,
hepten yamulur kalp hastaları,
alınmazsa bir önlem,
ve genç kızlar terler,kokar,
nefes alamaz astımilar,
ve bebekler kurdeşen döker.
ne güzel high ne güzel.
(Mart 96, Reyhan'a serenat,
Gülhané Parkı-Deve kafesi önü.)

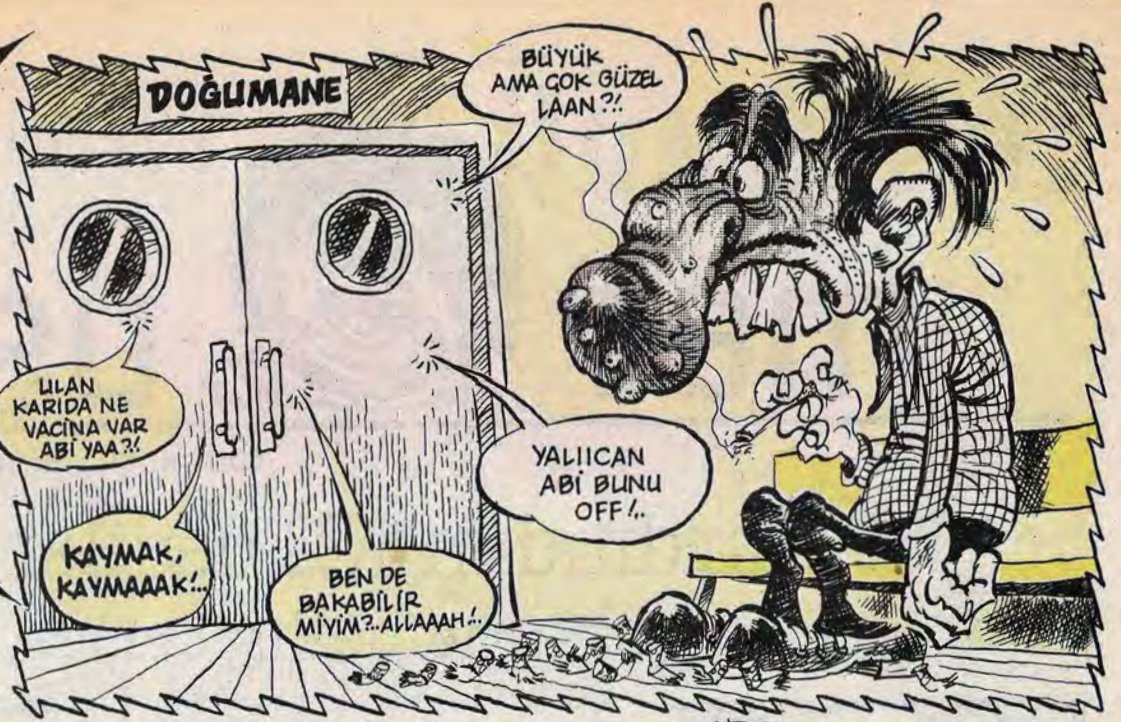
GERÇEĞİ DİALO

(BB): Bu sayıyı
gizliyorum...Aile
kullanmak, k
desen falan
(KK): Şuna ad:
"Üşeniyorum,
az qiziyorum
(BB): Ben üşen
mi koca buru
hiperaktifim
olsa günde o
bikam yapar
(KK): Ne demek
yani? Bana ik
demek istiy
Haa?..İki yıld
ramadığımı r
sun lan sen?
benim pipim k
değil tamam
(BB): Yaa, dem
bunu bilmiyo
(KK): Ona baka
Senin, gecele
şisi da Fatih
yaparak, saat
mıncırdığını t
Ayıp, ayıp. Üst
(BB): Ama ben, t
(KK): Tabii tabii o
bak sen. Hah
(BB): Bi dakika y
mayalım oğlur
kırım okuyor, a
okuyor. Kapıcı
okuyor. Yavuz t
(KK): Bütün okur
cansın ben kur
kadar gidip ge
(BB): Okur dedim
espriler yaptın
ne dargılıy s ay
(KK): Ee, dedim g
men daha iyi ol
45 tane qiz. Hah
sonra sayfada
açıdan da hoş

K KÖTÜ

Bahadır Baruter

< KÖTÜ GLAR

a altı, espri ni rahat impozisyon, filan yani... m gibi, onun için 'desene' ... mem anladın n. Çünkü ben...Vaktim n kere seks m... İstiyorsun tıdarsız mı rsun yoksa?.. r kuşu kaldı.. mi ima ediyor. 'Bana bek, üçük ve terlikli mi?.. ek öyle?Bak dım...Hahaha! rsan ben de ri sayda kar.. lülük taklidi larca kendini vilmiyordum... lük evlâsinde... payıben... lur. Hadi işine tıhayt!.. a bunları yaz.. i. Bu-şargıy, inizm, babam rzuman Amca Bakkal Okuyor.. leri tek tek Say.. zeyde bir yere koyım bari. Hi he.. de, böyle kaliteli n için mi 25 ta.. de batırabildin.H? gıbi aklı espri gız.. ur.Haha İstersen hatırlarsın.Hem boğluluk grafik filan oluyor yani...

met

üst

"tüm kötü şairlere sevgiyle"

ardından NE dediler (avlu iç çekişleri)

-sözleriyle ütülerdi
baktıklarını..
karanfili anti kokardı
esti gürledi yağdı
yolu mesire yeri oldu

-üzülmesi gorbaçov
sevinmesi potburi..
ne isa ne musa lop öteki
kon'stanbul'a son fasikül
olmayı düşlerdi

-onun gibisi bu ülke'ye
artık biraz zor gelir..
yeri doldurulamaz
kimin doldurulur ki
insan bu biblo mu

-deniz ürünlerinden
en çok kız kulesi'ni..
büyükbaş hayvanlardan ise
en az politikacıları
uzaktan usul sevdi

- edilmemiş bir söz
bakılmamış bir göz gibi..
uzak tenha ve virâne yaşadı
haritada kendisini gösterecek
yeni bir renk aradı

-mâzisinde kaçak yapmış
aralı bir yer vardı..
nâsip kısmet olsaydı
biraz vâkit bulsaydı
dönüp yaşayacaktı

-sarhoş olur olmaz
telefona saldırırdı..
âni garip bir adamdı
en fazla prag ile
sibirya'yı arardı

-sayıyla değil de sözle
kendisine gelirdi..
acı ve borç olabilen zenne
ve fena sayılarla arası
hiç de iyi değildi

-öldüğünü tesadüfen
haberler'den öğrendik..
eskiden çok samimiydik
fotoğraf bile çektirmiştik
telefonları değişmişmiş

-bursa işi sedef kakmalı
hatıra bir çakısı vardı..
elma portakal filan soyardı
belli etmezdi ama ölümden çok
devlet'ten korkardı

-herkes onu pek romantik
çok duyarlı sanırdı..
bir kere şahit oldum
içti içti yellenerek
cenaze marşı'nı çaldı

-dostundan çok düşmanı vardı
herkesle kavga ederdi..
sevgisi hasta çorbası dibi
sevgisi gergin tambura teli
istanbul lehçesiyle öperdi

-aşk'tan ve alkol'den gayrı
hiçbir izm'e militan olmadı..
gençsiniz bilmezsiniz çocuklar
eskiden bu avluya yürürken
yollara meyva akardı

-hısım akrabası yoktu
olta dostlukları çoktu..
yirmiden fazla takma isim kullanırdı
öldüğünde kimbilir kimdi
ölüsünü belediye kaldırdı

-sonuncu yeni'nin uç temsilcisi
hecenin altıncı stepne şairi..
nuh der peygamber demezdi
afedersiniz çocuklar bu
nuh peygamber miydi

-iki iyi bildiği kuş
karga ile keklikti..
sarhoşluğu değişikti
çakırkeyflikten çok
hâl oksitlenmesi"ydi

-acıları ülkesi olana
isim filan sormazdı..
hayatı kendisine astı
yankı vâdisi'nden daha çok
vücuduyla bağırdı

-sabaha doğru mu ölmeli
akşama doğru mu daha iyi..
bir süre de işte bunu
gâm ve tasâ edindi
öğle üzeri gitti

-eh işte takdir-i ilâhi
hepimiz göreceğiz orasını..
allahın sevgili kuluymuş
ele avuca düşmeden
savuşturdu sırasını

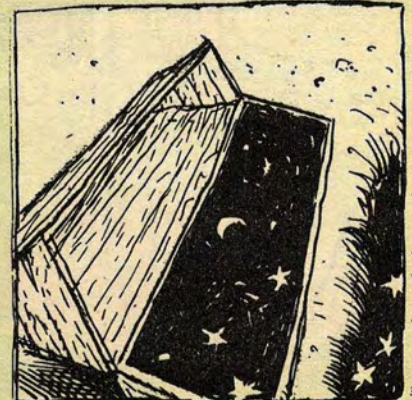
-mercimek bulutlar altında
kurumboyası silüetler..
çocukken çok tedbirli davranırdı
sözlü imtihanlara bile
silgiyle çıkardı

-tarla çiçekleri
ve kekik topladık..
ölümünden iki gün önceydi
mühim şeyler görüşecektik
araya bir bulut girdi

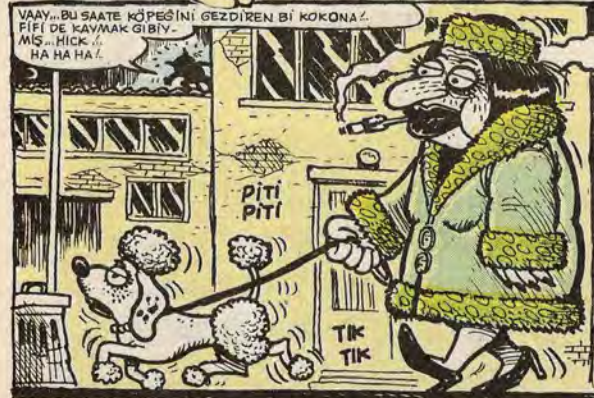
-sağlığında pek yıkanmaz
domuz gibi pis kokardı..
imam da bir su geçtiyse
oh mis cümle nebatat
ve haşarat yaşadı

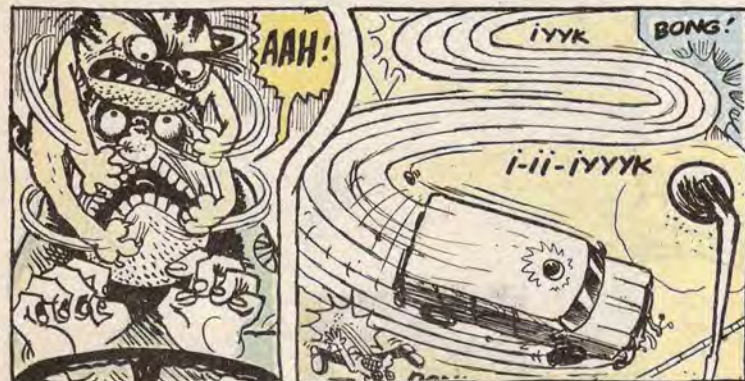
(toprağı yol olsun)

KÖTÜ KEDİ ŞERA-FETTİN

Serafettin yaklaşık bir ay önce (Bakınız Leman-yek sayı: 2) korgu-nun PIRTAV adlı kedisi-ne tedavi ettikten sonra gelmiş olaylar, kendi Sahibi (Ayyaş peza) arkadaş ve PIRTAV'ın ölümüyle sonlanmıştı... Sonradan ayyaş kafa üstü çakılan karkatü-rist ölmek üzere hastanaya gönderildi... Şimdi: ŞİŞLİ ETFAL'da tedavi görmekte ve hayatı tehlikeye atlatmış bulunmaktadır... Serafettin ise şahitler yardımıyla eğali, balırlanmış, polis tarafından aran-makta olarak Çiğirir-de dolmaktadır

YERALTI YAZILARI

HAC YOLUNDA FALTAŞI GÖZLER

Annelerini yakalar, öz annesini, kocaman açılmış gözlerine aldır-
madan var gücüyle ağzının içine bağırır, çantasını babasının ar-
kasından kopartır alır, kapıyı arkasından kapatmadan ayrılır. Özgürlük her yöneyse de, alışkanlık onu toplanma yerine götürür. Boğazda tek ağacın karşısında; uçuca herkes gitar sevişirdi, ot içilir tualete para vermeden kaçılırdı, balıkçılarla dalaşılır, para topla-
nıp hacca gidilirdi... Yol uzundu, o kıyı kentine varmak gerekiyordu. Kendini kanıtlamanın bir yolu.

Dört kişiydiler, ellerindeki daracık şişelerde sıvı sevinç, nirengi noktası-
na diz koyarak otostop tanrısı hikosaykus adına yola çıktılar... Bereketli topraklara ilerliyordılar, uzun saçlıydılar, özenle seçtikleri giysileri var-
dı. Yılanmayı pek sevmeslerdi, iş işten geçmişti. Terlediklerinde hafif bir bataklık kokusu. Yumruklar sıkılı, başparmak serembeset, yere paralel otuzbir hareketidir otostop. Şöförler de buna mukabil orta parmak göndermesinde bulunur. Erkek sürücüleri bazen üstlerini çıkarp, sırtlarını yola döndürerek avlıyorlardı. İncecik uzun saçlı huriler yol kenarında, gaarç kamyon durur, sakallı dört it biner. Saçlar rüzgarla danseder, uçsuz ovalara inilir, kural gereği fazla konuşulmaz, adamın ar damarı çatlayabilir. Ellerinde yassı sigaralar, gözlerinde tarlalar, tepelerinde güneş korkunç bir türk filmi gibi döner. Saatte azami 5 km. hızla dağlar tırmanılır, höyükler keşfedilir, gece İzmir'e girilir. Genellik-
le güzergah budur.

Bok kokulu Konak meydanında avare dolanımlar. Ah bu koca şehir, sırt çantalarıyla bir uçtan, bir uca. Yol kenarında bir park. Çalıların ar-
kası gölgede kalır, öğlene kadar uyunabilir. Ama biri var ki, uzun boy-
lu, dikkatle onları izliyor. Gece serin olur, ayaklara gazete sarmalı. Ağaçların arasında, ıslak iğrenç gazeteler buluyorlar eller çalışıyor, taşlar temizleniyor, çantalar yastık yapılırken, adam problemi çözüyor. "Demek kalacak bir yer arıyorsunuz?" "Hayır aslında biz herkesin kal-
dığı yere dönüp, dünyayı bize bırakmalarını bekliyoruz." Uzun kollarıyla hepsini yakalar. "Öyle laf olmaz, sizi dayımlara götüreceğim." Yıldırım hızıyla taksi çağırır. Şehir dışına çıkarlar. Birden varırlar. Önden giden adam bir binanın girişinde durup yukarıya bakar, en üst zile uzun uzun basar. Yanıt yok. Bağırır defalarca, ses, seda yok, "biri tırmana-
cak" der.

Bütün gücü yapardım, yapabiliyordum ya da yapmak isterdim ifadelerin-

de olduğu kadar kendisi de öyle varsayımsal, yıldırıcı, çirkin yapıların orta yerinde, dizginlenemeden basan ateşle havaya gökyüzüne hazır-
dır, evden başka hiçbirşeyden kaçmayan adam.

Belki çaresizlikle söylenmiş bir sözdü; "biri tırmanacak". Detaylara gir-
mek istenmiyor, şişman kızların bu işi başaramayacağı ortada. Tatlı esintinin torbalarla oynadığı terasta irili ufaklı birçok kapı. Birini açar, mahremiyetin ekşi balık kokusu, gözleri alışır karanlığa, beyaz ipek çorapları, siyah saten geceliği, kadının açılmış faltaşı gözlerini işte o zaman görür. Kadın korkuyla bağırır. Haydaar? Haykırılan bir erkek is-
mi, belli ki adam terliğinin bir tekini bulabilmiş, dolanan tek terlik sesi duyuluyor. Işık yanar, kapı açılır, Haydar içeri girer. Daracık bir alın, ih-
tirasın kanı derhal beyne sevk ettiği hissedilen dümdüz bir boğa ense-
si. Keşke dost olsalar, gidip panayırda torba yumruklayıp, penaltı çek-
seler, diz çöküp havalı tüfeklerle patlattıkları mantarları sayıp kuvvet dengelerini açığa çıkarsalar ama durum müsait değil. Kuzu çenesi kuvvetle taktırdayan kadına bakıp, davetsiz misafire öfkeli bakışlar fırlatıyor. Kimsin sen? Misafir gerçek ismini almamıştır henüz; korkuyla saçmalar; "Böyle yüksek bir mevkiye bu şekilde gelinmeyeceğini bili-
rim, yarın iki dirhem bir çekirdek, saçlarım taralı, hatta bir çift beyaz el-
diven alır huzurlarınıza öyle tırmanırım..." Haydar dinlemez bile, korku-
tucu şeyler peşindedir. Kadın atılır, perdeyi açar.

Kocaman pencereden sokağın yalnızca sağ yanı görülüyor. Karşısı boş, her günkü gibi bir gökyüzü, belki kül rengi ya da açık sarı, renk-
siz, bu boşluktan sokağa bir hüznün yansıyor. Birşey eksik bu boşlukta; söz gelimi gerçekten mutlu, uzun bir tatil geçirilebilecek tatlı ılık bir gü-
ney denizinin kıyısı.

Çıkar, terasta bir iskemle oturur. "Yiğeninizle buraya geldik ziliniz ça-
lışıyordu, biri tırmanacaktı, lütfen aşağıya bakın." Nasılsa cesaretle-
nip kafasını uzatan Haydar, masumca oturan hırpaniye tehdit savu-
rup, aşağıda gelen tanıdık seslere, kendini savunmak için bilinçsizce biriktirdiği ağız dolusu tükürüğü boşaltır sinirle.

Merdivenleri iner görevini tamamlar. Ödülü; sıcak su, yatak, ipek ço-
raplarının hülyalı bakışları, mahalle kasabı Haydar'ın daha o sabah kes-
tiği danadan kalınca bir dilim pırzola ve takılan isim, Yeraltı.

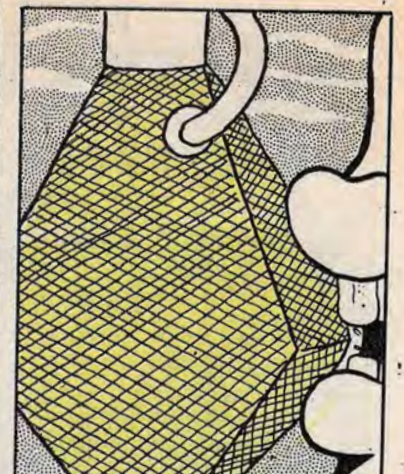
CAN TATLI

EZİK ŞARKICI ALTUĞ

Kaan Ertem

* Parıltılı klipler çekip yurdum
insanına kısa bir süre için bile
olsa bir "BREZİLYA DİZİSİ" tribi
yaşatan sanatçılara (!)

OOOUUUUVV SEEN SEEEN SEEEN
TEK SEVDİĞİİM YOLLARDA BIRAKTIĞIM
AŞKINA SUSADIĞIİM, KANA KANA İÇTİĞİİM!!

KEMKEN'İN FOTOĞRAF ALBÜMÜ

Sanatçı bir aileden geliyorum. Şapkacı olan babamın babası, Yekta De-de'm, Seher Bülbülleri'nin vokalisti. Grubun beyni ve aynı zamanda doğru dürüst tek enstrüman çalabileni ise annemin babası Fevri De-de'mmiş. Zaten elindeki mandolinden anlaşılıyor. Elinde çanta olan, babaannem Kuşses Hanım. Özellikle buselik makamındaki parçaların "Haa", "Huu" ve "Pır pır pır leğil" gibi back vokallerinde çok başarılıymış. Şu korkunç olan ise anneannem Kabus Hanım. Davetli olarak geldiği düğününde Fevri Dede'mi çok beğenmiş ve anneannem olma fırsatını son anda kaçıran Makbule Hanım'ı aradan çıkarıp, zorla evlenmiş. Anneannemin gruptaki esas işi, konserdeki güvenliği ve ses-sizliği sağlamamış. Ama annemin anlattığına göre, çok ender de olsa, bazı parçalara su bardaklarını ve seyircileri birbirine vurarak eş-lik ettiği de oluyormuş. Hah hah hah! Nur içinde yatsın.

Kilise korosunda çalışan tam oniki tane ablam vardı. Dördü çıktı kaç kaldı? Hah hah hah! Gerçekten de oniki tane ablam vardı. Ancak bu fotoğrafta, müslüman oldukları anlaşılınca korodan atılan dördünü doğal olarak göremiyorsunuz. Gerçi bunlar da müslümanmış ama işten atılmamak için oracıkta kelime-i şahadet götürerek (Getirince tam tersi oluyor biliyorsunuz) hristiyan olmuşlar. Eee. N'aaparsınız, hayat zor tabii. Hatırlayabildiğim kadarıyla isimlerini de sayayım. Mefaret Abla'm, Feraset Abla'm, Atifet Abla'm. Yaa, şu "Abla'm" kısımlarını şeyetmesem diyorum. İnsanın sınırı bozuluyor da. Herneyse, Atifet'in yanındaki Husumet, sonra Nebalet, Rehavet, Zerafet, Keramet, Cinayet, İbadet, Teharet, Rezalet, Nefret, Zahmet, Tuvalet, Bilet, Kamyonet, Apolet, Cabriolet... İeeh! Ne lan bu! Sıkıldım. Zaten onikiyi de geçmiş.

Bu da abım Cin-net. Aslında çok daha kepçe kulaklıdır ama nendense bu düğün fotoğrafında yakışıklı çıkmış. Yanındaki de tabi ki Pejmurda Yenge'm. Oniki yıllık nişanlılıktan sonra nihayet evlenebildikleri için nasıl da mutlular. Tabi bu fotoğrafta o da öyle çıkmamış. Zaten Pejmurda Yenge'm de daha uzun boylu, sarışın ve yüzüymbeş kiloluk bir kadındı. Üstelik bir gözü takmaydı. Hani sürekli olarak doling diye ses çıkaran yaylı gözler var ya, onlardan. Hayret valla, bu fotoğraflar da bazen insanı ne kadar farklı gösteriyor değil mi. Abim de sanki bıyıksız gibi çıkıyordu. Üstelik SPDF kitap Arsivi - https://arsivi.spdf.org/

Beslememiz Firdevs. Köyden getirdiğimizde bacak bacak üstüne atmasını bile bilmiyordu. Ama kısa zamanda aristokrasimize ayak uydurmayı başardı. Okuma

yazmayı, bilgisayar programlamasını ve tamerini, ruh çağırmasını ve klitoral orgazmı hep bizim sayemizde öğrendi. Ona hep ailenin bir parçası gibi davrandık. Hiç bir zaman aşağılık bir besleme muamelesi yapmadık. Tabi o da bunu hak etmiyor değildi. Allah için çok çalışkan, dürüst, zeki, çevik ve ahlaklı bir kızdı. Deniz kıyısında oynarken bulduğu tahtaları, vapurların arkasına bağlayıp bir su kayağı yapması vardı ki görmeliydiniz. Truva feribotunun peşine takılıp İtalya'ya gitmeseydi, belki de bugün sukayağı milli takımımızda yeralacaktı. https://arsivi.spdf.org/

Ve işte Falan Hala'm ile Filan Hala'm. Tek yurta ikizleri. Birbirlerine koltukaltlarından yapışık halde doğmuşlar ve aralarından at arabası geçtiği kazaya kadar da öyle yapışık halde yaşamışlardı. Birbirlerine bu kadar benzeyen ikiz gerçekten zor bulunur. Sadece tipleri değil, burçları, karakterleri, sesleri ve hatta ayak kokuları da aynıydı. Ayrılma sırasında kolları sakatlanıp, havada kalmasaydı, hangisinin Falan, hangisinin Filan olduğunu anlamak neredeyse imkansızdı diyebilirim.

Bu da kapıcımız İsparüş Efendi. Çok iyi bir insandı. Sanki kapıcı olmak için yaratılmıştı. Kaloriferi manyak gibi açar, yazları kesinlikle kapatır, servisi tam zamanında yapar, çöpü alırken ablalarımıza kesinlikle sarkmaz, yolda ekmeğin ucunu asla tırtıklamaz ve mesai saatlerinde trabzandan kaymazdı. Bir adamın merdivenlerden düşüp öldüğünde, elindeki ekmeğe en ufak bir toz bile yoksa ben buna görev aşkı demem de ne derim. Demek ki son nefesinde, yere değip kirlenen ekmeği üfürmüş zavallım. Allah rahmet eylesin. Nur içinde gürüsün.

Dayılarım bir zamanların en hızlı ve en ünlü gangsterleriydi. Soldaki Ayhan, sağdaki ise Işık Dayı'm. Ortadaki lavuk ise şans eseri onları enselemeyi başaran gece bekçisi Vampir Emini. "Hazır yakalamışken birlikte bir fotoğraf çektirelim" dedi herhalde. Çünkü o zamanlar dayılarımla tanışmış olmak bile çok mühim birşeydi. Posta arabalarına saldırıp, elalemin mektuplarını okur, devlet bankalarına bile esnaf muamelesi yapıp, haraç alırlardı. İstanbul'un tüm uyuşturucu, beyaz kadın, otopark ve kestane işleri onlardan sorulurdu. Bu arada ufak tefek soygun, dekorasyon ve televizyon işlerine de bakarlardı. Aslen iğrenç iki eşkiya olmalarına rağmen halkın çok büyük sevgisini de kazanmayı başarmışlardı. Çünkü, insanlardan haraç alırken, onları korkutup tırsıtırken kesinlikle silah kullanmadılar. Ayhan Dayı'mın ikna yeteneği ve Işık Dayı'mın ise çok ür-kütücü bakışları vardı. Haa pardon. Bu arada ikisi de çok iyi tükürür ve kibrit atardı. Ama kimseyi tutuşturmazdılar. Bu yüzden de hakim rolündeki Hulusi Amca onlara "Sizi bir daha burada görmüyeyim." diyerek serbest bırakmıştı.

Afıtap benim ilk aşkımdı. Saççmalamayın, o annesi Pelte Teyze. Afıtap'la ilk kez çocuk parkında karşılaşmıştık. Kaydıktan yukarı doğru kayabilen tek kız oydu. Ama beni en çok etkileyen tarafı, amuda kalktığında eteğinin kesinlikle açılmıyor oluşuydu. Elbette ki bugün olsa korkudan altıma sıçardım ama o yaşta insan yeterince entelektüel olmadığı için, bunun anormal bir durum olduğunu farkedemiyordum. Hatta ona, bu yüzden ilk görüşte aşık olmuştum. Annem ve babam, henüz beş yaşında olduğum için beni psikiyatriste götürmediler ama uzun ve acılı bir göz tedavisiyle cezalandırıldı. Aylar sonra, görme bozukluğum giderildiğinde tekrar o çocuk parkına gitmişim ama onu göremedim. Pelte Teyze'nin yanında kunduz ve sütlaç kırması iğrenç birşey vardı. Herneyse, sonra da unuttum gitti işte. Ne de olsa çocukluk aşkı.

Kemal Kenan Ergen

**ADET YERİNİ
BULURSA
yada
AŞK OYUNU
BUNA DERLER!
GÜZELİM**

BAHADIR BOYSAL

%99.9 DÜŞÜNCE GÜCÜ

Yazan-Çizen: CENGİZ AKIN

İSKENDERİYE KÜTÜPHANESİ'NDEN NOTLAR

13 MART 817 Thutmosis'in Altın Kralı Sinefrufis doğdu.

Eski Mısır Firavunlarından 4.Menifanes'in oğlu Sinefrufis babasına başkaldırarak Tefris şehrini Mısır'dan ayırdı ve kendi krallığını, Thutmosis'i kurdu.(821) Bunun hemen ardından babasıyla barış imzalayan Sinefrufis, ülkesinin ticaret yollarını güçlendirdi. Romalılarla, Fenikelilerle, Araplarla ticaret ve bilgi alışverişi yaparak ülkesini geliştirdi. İlk düzensiz orduyu kurdu. O dönemin güçlü devletlerinden Roma ile ilişkilerini daha iyi tutabilmek için Roma İmparatoru Tiberius'un küçük kızı İlyoni ile evlendi. 842 yılında Romalılarla birleşerek ticaret yollarını tehdit eden Selçuklulara saldırdı. Bu arada çok hızlı bir muameleyle karısından boşandı. Egepon ovasında 4 yıl boyunca sürecektir Fenebi savaşları yapıldı. Her savaş gibi bu savaşın da kazananı olmadı. Kral Sinefrufis savaşın son dakikalarında milliyetçi bir Selçuklu çingıraklı yılanı tarafından çadırında zehirlenerek öldürüldü. Sinefrufis öldürüldüğünde henüz 29 yaşındaydı.

Resimde Kral Sinefrufis eşi ve çocuğuyla mutlu günlerinde

Kral Sinefrufis ve 4. Menifanes'in dargınlıklarını anlatan fresk

19 HAZİRAN 1717 Prusyalı bilimadımı Victor von Zollverein ilk semaveri icat etti.

1605 yılında Prusya'nın Zakharov (şimdiki Sicilya) şehrinde dünyaya geldi. Eğitimini Paris'te La Vache Qui Rit Üniversitesinde tamamladı. Dönemin ünlü bilimadamları Moujett, Parmhossen, Sainsbury kardeşlerle çalıştı. Avusturyalı kimyager Joseph Siyanur ile zehirli kimyalar üzerine araştırmalarda bulundu. 1714 yılına kadar geçen 109 senelik hayatı boyunca hiçbir icatta bulunamadı. Yoksulluk ve sefillik içinde yaşadı. 1716 yılında İngiliz mucit bayan Hollbourne'la tanıştı. Kısa süre sonra da mantık evliliği yaptılar. Zollverein Limasollu Naci'den İngilizce dersleri aldığı sıralarda Bayan Hollbourne'da su ısıtmaya yarayan musluklu metal bir kap üzerinde çalışıyordu. 1917 baharında Bayan Hollbourne çalışmalarını tamamladığı sırada laboratuvarında çok etkili ve çok kuvvetli bir zehirle zehirlenmiş olarak bulundu. Aynı yılın sonbaharında Victor von Zollverein semaveri icat etti. İcadından 17 gün sonra çok zengin ve çok ünlü biri olarak 112 yaşında hayata gözlerini yumdu. Bir daha da uyanmadı.

Profesör Victor von Zollverein

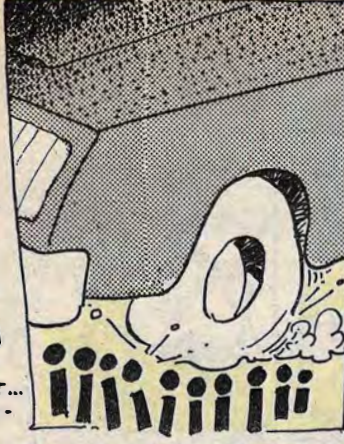

Kefir Yemeni Paşa'nın yanında götürdüğü İtalyan ressam Giovanni'nin yerlilerin günlük hayatını anlatan bir gravürü

30 KASIM 1498 Osmanlı Donanma Komutanı Kefir Yemeni Paşa Akçaabat Kıtasını keşfetti.

Kefir Yemeni Paşa, Arnavut kökenli bir devşirme idi. Sultan 2.Beyazıt döneminde donanma komutanlığı yapmıştır. 1493 yılında Portekiz sefiriye ken Avrupalıların yaptıkları keşiflerden ve sömürgecilik anlayışından çok etkilenmiştir. İmparatorluğa geri döndüğünde yaşadıklarını Sultana anlatmış ve keşiflerde bulunmak için 2.Beyazıt'tan izin istemiştir. 2.Beyazıt'ın desteğiyle 1497 yılında 12 gemi ile keşfe çıktı. Atlantik okyanusuna açıldıklarında ise sadece 13 gemileri kalmıştı. Fakat bu arada İtalyan ve Fransız donanmalarına da büyük kayıplar vermişlerdi. Zorlu bir keşif olacağının farkındaydı Kefir Yemeni Paşa. Gemilerinden birisinde ayaklanma çıkaran 27 adamını idam etti ve onların gemilerini batırdı. Atlantik okyanusunda bir sene kadar kaybolduktan sonra Akçaabat kıtasını keşfetti.(1498) Kefir Yemeni Paşa günümüzde Akçaabat kıtasını kısaca şöyle tanımlıyor: Topraklardan yeşillik ve bereket fışkırıyor. Kıtada yaşayan barışçı yamyam yerliler var. Bize, hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolan yedi adamımı bulmak için canla başla yardım ediyorlar. Rakki diye adlandırdıkları çok güzel bir içecekleri var. Fakat bana çok sert geldiği için ancak suyla beraber içebiliyorum. Bizim Erzincan peyniriyle çok güzel içiliyor. İlim adamlarım rakkinin günah olup olmadığını araştırıyorlar. Yemeni Paşanın günlüğünün diğer sayfaları bilinmeyen bir sebepten dolayı ıslanarak tahrip olmuş.Keşiften kısa bir süre sonra kıta,bir yeraltı sarsıntısı yüzünden sulara gömüldü.

Can
Barslan'ın
2.Öyküsü
C.B. AYAN
BEYAN
BİR
SALAKTIR...
(Not: C.B.
kim mi?
C.B'nin kim
olduğunu
açıqlarsam
çok kişinin
başı yanar...
Ama açıklıy-
cam...

KAHRETSİN YAA... İNEK GİBİ
YÜRÜYÖ YOLDA... DUR BAKAYIM
BUYUR İŞTE... ÖLMÜŞ... ZATEN
BİZDE ŞANS OLSA...

UFF!

ŞİMDİLİK SÖYLE...
İDARE... İH... EDİYİM...

EN TEMİZİ BUNU GÖTÜ-
RÜP ATMAK... YA DA BÖM-
MEK... AMA NASIL?

İÇERDE
OLMAZ... BA-
GAJ DA OLMAZ
GEVİRME
OLURSA
SGRIM...

NE OLABİLİR YAA?
NE OLABİLİR... TAŞIMA-
NIN BİR YOLUNU BULSAM
GÖTÜRÜR BENİM GATAL-
CA'DAKİ ARSAYA
GÖMERİM VE...

VE... AHAA...
TABİİİ YAA...

BU İŞ BU KADAR ABİ...
ÇOK BELLİ Kİ ARABAYI SÜSLEMİŞ
NİKAHA GİDİYORUM... ZEKİYİM...

ZİÇAN ADAM

K.ERTEM

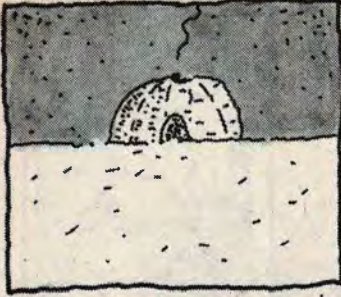
Okumeydani...
SAAT: 10:34

Gerekirse çizerim.

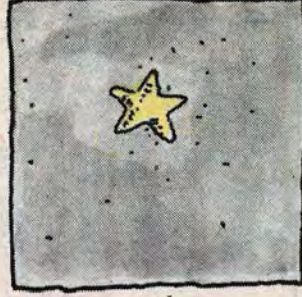
Deniz

Gök uzaklarda
bir ev

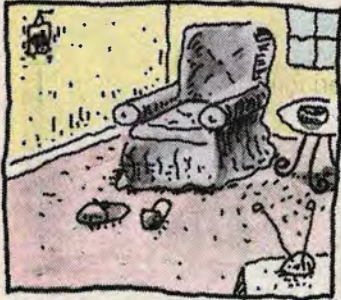
Rahat bir daire

Altı ay süren
gece

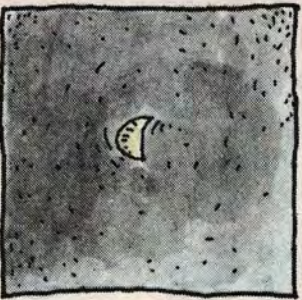
Ve birkaç tane
kendi halinde ay!

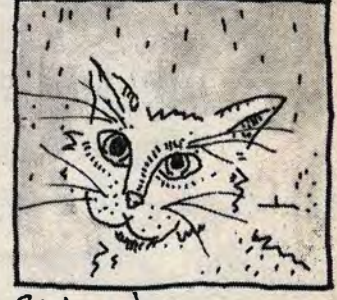
Oldukça yakında
bir ev

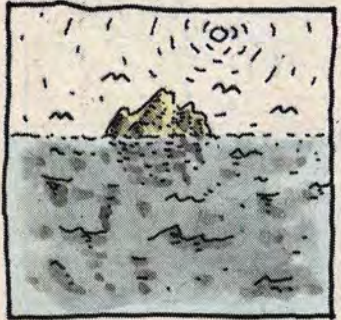
Rahat bir daire

Yıllarca süren
gece

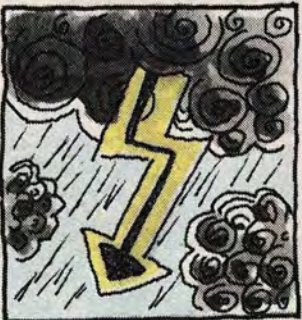
Birkaç tane
kendi halinde kedi

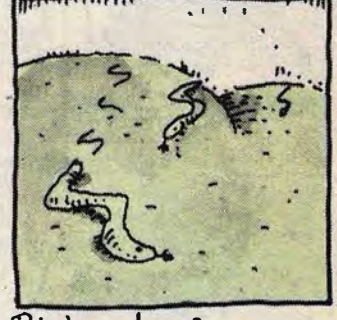
Gök uzaklarda
bir ada

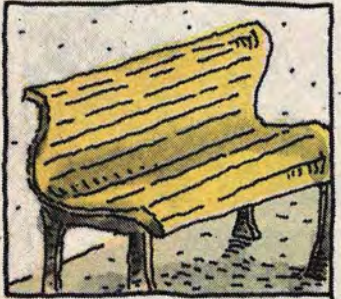
Rahat bir mağara

Günlerce süren
fırtına

Birkaç tane
kendi halinde yılan

Oldukça yakında
bir park

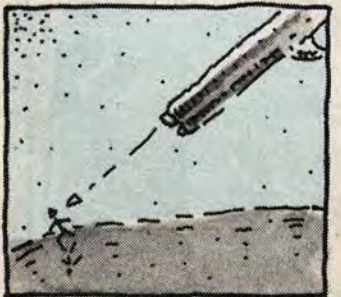
Rahat bir bank

Saatlerce süren
gece

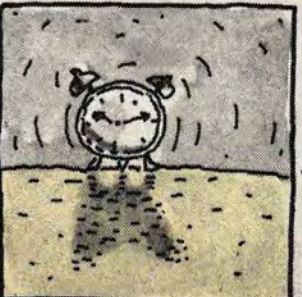
Birkaç tane
kendi halinde köpek

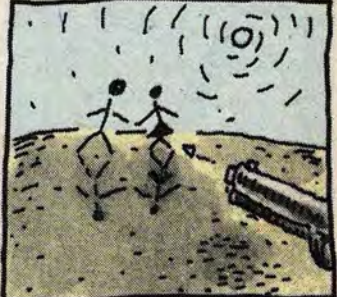
Gök yakında
bir katil

Kedi furdu

saatler boyunca

Ve birkaç tane
kendi halinde insan.

VİZYONLARI KUTSANMIŞ...

Medya kuruluşlarında yetki sahibi olanlar, halktan "IQ oranı düşük" ya da açıkça "beyinsiz" diye bahsederler. Azıcık zeka pırıltısı taşıyan bir çalışmayı "halk anlamaz" onlara göre. Profesyonel olmayı çok istedikleri için, "basiti yakalamak" ve "halkı fazla yormamak" gibi hemen akla gelen prensipleri tekrarlayıp dururlar. Onlar, halk'ın dışında, ondan daha akıllı ve ondan daha uygar olduklarını düşünürler ve bu yüzden düşünmeyi bilmeyen kitleler hakkında böyle saygısızca konuşup, onları istedikleri gibi yönlendirmeyi hak olarak görürler. Onlar, kendileri için değil çaycılar, şoförleri, temizlikçi kadınları ve diğerleri için üretir, çünkü sayıca fazla olan onlardır. Bu sayısal oran değişmeyeceği için, yalancısından kendilerini inandırmışlardır. Sonuç değişmez: Onlar yapar, halk izler, hedef kitleyi düşünenler reklam verir ve bu böyle gider.

Bu çarkın işleyişi çok sıradan olduğu için, düşünmeyen insanları daha içerden yakalayacak, kişilikleriyle içe kapalı gönülleri fethedecek yıldızlara ihtiyaç vardır. Bu bir taleptir ve piyasa hiç durmaksızın karşılığını verir, yıldızlar bulunur ya da daha çok yapıldığı gibi, herhangi insanlar yıldızlaştırılır. Piyasaya uygun elemanlar sürülür.

Yıldız olmak, sanıldığından çok daha zordur. En azından "birşey olmak" gerekir. Bu daha da zordur. İçinde bulunduğumuz çağ, birşey olmayı değil de birşey gibi görünmeyi daha geçerli kıldığından, bu çağın medya yıldızları, imaj yıldızıdır. Çoğu zaman birşey olamayan "imaj yıldızları" işin kolayına kaçarlar ve "herşey" gibi görünürler. Oysa herşey olunamaz. Herşey gibi görünmeye başladıkları zaman artık "kahraman" olmuşlardır.

Sonraki aşama "sahte peygamberlik" aşamasıdır. Her konuda otorite olmak bir yana, uydu-ruk polemiklerde taraf olmak, eğer yoksa polemik çıkarmak, o da olmuyorsa "düşünmeyi bilmeyen kitlelerin" sahip çıktığı değerlerden bir ya da birkaçının şubesi olmak, sahte peygamberliğin raconlarıdır. O zaman en çok okunan köşe yazarı olursunuz, tv programınız raiting rekorları kırar, kitaplarınız kapaşılır, radyo programınız gündemi etkiler, genç kızlar sizi elleri yanağında boş bakışlarla ve hayranlıkla izler, gerçek anlamda bir "renkli sima" olursunuz. Birşey olmadan herşey olmanın doruğundasınız artık.

Anahtar sözcüğünüz "Sevgi"dir. Zavallı, iyi düşünmeyen, sağlıklı beslenemeyen kitlelere, azimli misyonerler gibi sevgiden bahsedersiniz sürekli. Çocukları çöplükten beslenen topluma el sallamanın inceliklerini, iyi ve sevgi dolu olmanın erdemlerini anlatırsınız. Fakirlik edebiyatına da çok kıvarsınız. Örneklere birinin bir zamanlar "Fakirlik varsa, edebiyatı niye olmasın" yazdığını unutarak.

Yükselen ne varsa, size aittir artık. Bu, sömürgeci kültürün yaşama biçimleri de olabilir, totaliter anlayışın baskı mekanizmaları da. Artık durdurulamazsınız. Her taşın altında olmak hakkınızdır, çünkü her taşa hisseniz vardır. Fikriyatınızı tartışanlardan ve geçmişinizi hatırlatanlardan nefret edersiniz, dinzorlardan tiksiniyorsunuz. Onlar sevgi nedir bilmez çünkü, oysa iyimser olmak herşeyi halleder. Müritlerinizle birbirinizi kandırarak geçinip gidersiniz. Tek fark, siz daha iyi geçinirsiniz.

İç boş yaldızlı bir paket olmak için herşey mübahtır, siz buna kısaca profesyonellik dersiniz. **V.Ö.**

...SAHTE PEYGAMBERLER

KANLI KALEM

GÜLÜN YAPRAĞI ve ÖLÜNÜN TOPRAĞI

Yasin Adıyeke,
Kars 1990...

Neden? Göz koyanz gülün yeni açan yaprağına neden? Neden üfler geçeriz bir ölünün toprağına? Çünkü o artık ölmüştür yatar beden cansız ve sessiz boylu boyuna. Ama gül yeni çiçek açıyor koklamaya değer kokusu burnumuza hoş geldiği için. Lemanyak'ın dokusu ve kokusu beyinlere hoş geldiği için okumaya layık bir mizah ürünüdür.

İşte sevgili okurlar yoksul ve yalnız olmanın zevallıydı köy odalarında hizmet etmek gelecekte lazım olur diye onların müşaverelelerinden mim kapmak lüzumunda işaa etmek ders alması gerekenler var ise onlara birşeyler söylemek yerinde ve anlamlı olur. Sevgili okurlar kim birşeyi fazla yaparsa onunla tanınır toplumlarda tanınmanın yanı sıra bireysellikte tanınma daha kişi hal ve tavırlarına yakışan değil ille de zıttı ve anlamsız şeylerle tanınmayı sever. Bazı toplumlar barbar ve şamatacıdır öyle tanınır. Bazı toplumlar mülayim ve sakindir saygınlığı ile tanınır. Şamatacı ve barbarca toplumun içinde bireyselliğe yeltenen tevazzuya düşkün duygu taciri ve iffet düşmanı olanlar **edepsiz ve şerefsizliğiyle** tanınır. Mülayim ve sakın toplumlarda bireysellik daha ziyade saklı tutulur ar haya haysiyet ve şeref herşeyin üzerindedir o o toplumun yapısında mevcuttur.

Anadolu insanının toplumsal yapısı gibi müşterek değerlerde devamlılık asgari müşterekte vasıf olmak en iyisi aksine bir takım aşagılık duygularına kapılan gördüyümden geri kalabilirim korkusuyla bir **soyu sidiklinin** peşine takılarak kendi kişiliyi bir başkalarına peşkeş çekileceğini bile bile o cereyet ve zereyet toplumuna kendini kaptıranlar şerefsizlikleriyle tanınır. Ve öyledir de. Bazı ahlaki yapıları birbirine benzerliğinde beşeri üzerinde şüphe uyandıran etkenleri o zerrecikler dolu beynin algıları doğrultusunda o kişiyi tavzif etmek belkide yerinde olur. (Hak ettikleri için). Diğer yandan bakın anadolu insanı nasıl ve ne ile tanımlanır onlar kimin ne ile tanınacağını çok iyi biliyor birbirlerine güç ve destek veriyorlardı. Bu yıllar sürdü ama sonu olmayan yıllar, zaman zaman ekonomik sıkıntılar, zaman zaman bir kültürü yok etme politikaları zerul fukara halk üzerinde etkin sonuç verince göçle birlikte herşeyin sonu gelmiş demektir öyle de oldu.

Ama şimdi o köy odalarında yapılan istişarelerden sadece cansız taş ve topraklarda saklı kaldı. Eyer duyduysalar. Yaptıkları muhabbetlerden eser bırakarak birer birer ebediyete intikal eden o ırfan kadimleri şimdi sahipsiz topraklarda sessizce ve efendice ebedi uykularındadırlar. Onların yokluğuna sevinenler utansın. Çünkü onlar anadolu halkına efendilik taslamaz kulluk yaparlardı. Öyle ise bizde hep birlikte müşavere edelim, onlar kavga etsin bir arkaları sıra gülelim çünkü kavgayı uzaktan seyretmek çok hoş olur. Kavganın dışında kalmak olgunluk ölçülerinin en güzeli ve en olumlusudur. Eyer biz kavga edeceksek (**NEYİN KAVGASINI**) hiç kimseye görünmeden (**HAKLI DAVAMIZIN KAVGASINI**) onlar şaşkınlığa düşer bizi tanımada zorluklar çekerler hatta **yargılayamazlar** bile çünkü biz onlara fırsat kapılarını kapatmışızdır. İşte o zaman meydan bize kalır ve bu meydan da verdiğimiz savaşın büyüklüğü beyinlerde birer zan bırakır ve onlar bu zannın altından çıkamazlar, **gaflet ve delolet** içtinde eriyip, yokolup giderler. İşte yıllardır yaptığım kavgayı niçin? nasıl? diye karşıma çıkıp neden? Niye? diye yargılama fırsatı vermediğim **aciz beşerler** bile bu kavganın şahitliğini yapamayacakları kadar savunuculuğu da beceremezler. Çünkü acizdirler, caiz değiller. Temkinli ve itinalı olduğumu anlasalar gerek cevap vermez hale düşerler çünkü kavganın nasıl başladığını bilmedikleri için ne zaman ve nerde biteceğini bilemezler.

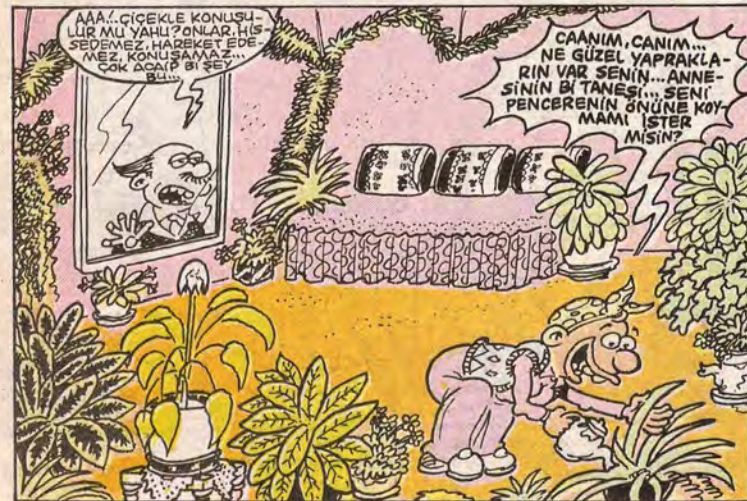
Eyer aşk ve meşk dolu duygusal yazılarla karşısına çıksaydım asri sosyete de gönül adamı olur belki de kendimi bir boşluğa bırakıp içinden çıkamayacağım bataklığa düşer için için eriyip biterdim. Veyahut **fantazi sosyete**ye yönelik ılımlı yazılarla **medya yaltaklığı** yaparak kendimi acındırsaydım etrafıma toplanan menekşeleri koparıp koparıp koklar ama pis bir çiçeğin kokusuyla sarhoş olur aptallıkla övünür bir sonsuz cüs olurdum.

Menekşenin nasıl ve ne zaman koklanacağını çok iyi bilirim. **Ezer geçeriz yeni açan gülün koku veren yaprağına ya da ürkererek bakar geçeriz o ölünün mezar taşına toprağına.**

YASİN ADIYEKE

ÇİÇEKLERİN DÜNYASI

Güneri
İçoğlu

MUTLU SOOON

UGUR DURAK

ULAN BU RUHSAL
VEBA DA NERDEN ÇIK-
TI? ÇİZDİRTMEYİN,
TUTUKLAYIN,
SİTİN!

ULA ŞU OTOBUSUN ŞÖFÖRÜNE
BAK LA... ŞİRKETİNİN ADI KÖTÜYE
ÇIHMASIN DIYE YAZIYI KENDİ GANIN-
LA SİLİYÖ... HELAL OLSUN BE, BÖYÜK
ADAMMIŞ...

RUHSAL VEBABULASICIDIR, DOKUNMAKTAN DEĞİL, DOKUN- MAMAKTAN GECER!...

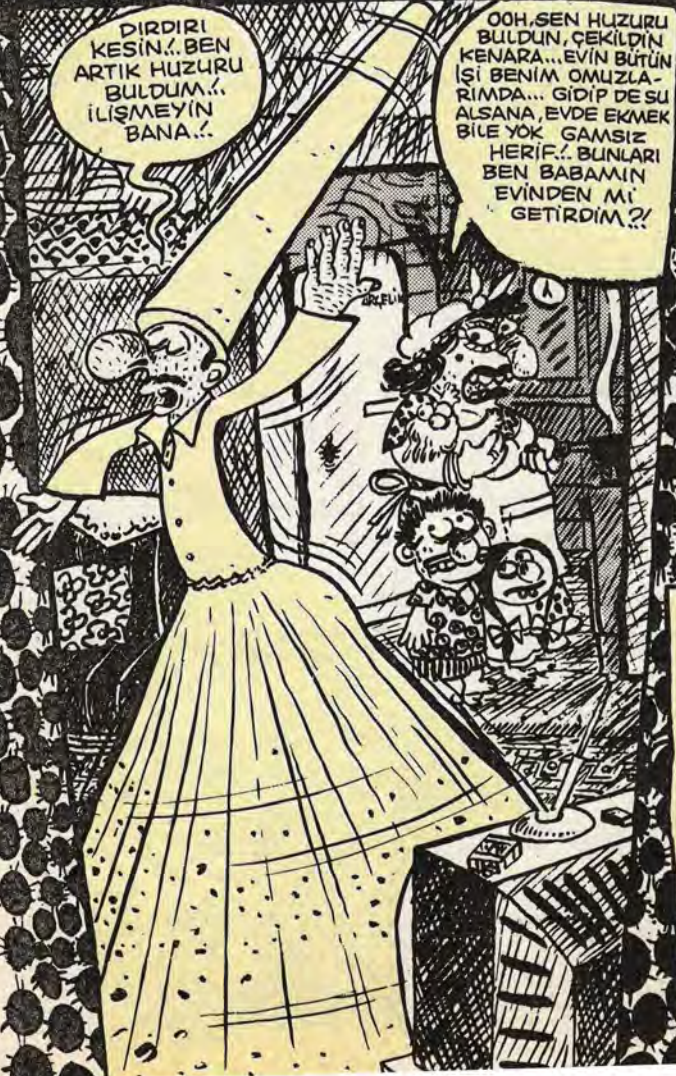
DİRDİRİ
KESİN... BEN
ARTIK HUZURU
BULDUM...
İLİŞMEYİN
BANA...

OOH, SEN HUZURU
BULDUN, ÇEKİLDİN
KENARA... EVİN BUTÜN
İŞİ BENİM OMUZLA-
RIMDA... GİDİP DE SU
ALSANA, EVDE EKMEK
BİLE YOK. GAMSIZ
HERİF... BUNLARI
BEN BABAMIN
EVİNDEN Mİ
GETİRDİM?!

EE, SEY
DOKTOR BEY, BEN
ASLINDA ÇOK SAKIN,
KARINCAYI BİLE
EZMEYEN BİR
İNSANIMDIR. AMA
DİREKSİYONA GE-
ÇİNCE CANAVAR
KESİLİYORUM...
ŞİMDİYE KADAR
7 KİŞİYİ SARAM-
POLE YUVARLAYIP
ÖLDÜRDÜM... BEN
NİYE BÖYLEYİM
DOKTOR BEY?!

SURATINDAKİ
CELEBİ İFADE,
SADECE İÇİNDEKİ
BASTIRILMIŞ ÖFKEYİ
SAKLAMAK İÇİN
BİR MASKE... LAKİN
KENDİNİ HASTA
KABUL EDİP, BANA
GELDİĞİN İÇİN,
ŞU TRAFİKTEKİ
KÜTÜKLERDEN
DAHA SAĞLIKLI-
SIN... SANA İLAÇ
OLARAK...

"İKİ METRELİK
BİR SOPA YAZIYO-
RUM... BUNUNLA
HERGÜN 3 TOZLU
HALİYİ TERTEMİZ
EDENE KADAR DÖ-
VECEKSİN... BİR
AY SONRA Bİ
SEYİN KALMAZ!

Ünlü psikolog ve bioenerji uzmanı doktor "Alexander Löwe"
halı ve yatakların sopalama metoduyla, öfke ve nefret enerjisini
aşıya çıkarttırıp, boşalttırarak birçok insanı tedavi etmiş...
Bence, çok kolay ehliyet alınan bu ülkede, hiç olmazsa
birkaç seans halı dövdürülmeden kimseye ehliyet verilme-
meli...

ULAN İŞE BAK
YA... TİCARET
HAYATINI TERKEDİP,
ZENGİNLİĞİN
BANA VERDİĞİ
GURURLU VE KİBİRİ
YENMEK İÇİN
DİLENCİ OLMAYA
KARAR VERDİM.
GEL GÖR Kİ
BU DA FOS
ÇIKTI... ŞİMDİ-
DEN BANKADA
MİLYARLARIM
VAR... BEN
ARTIK İFLAH
OLMAM
ABİ...

YALNIZ ADAM

KİM UYDURDU BU RUHSAL
VEBA YALANINI?! ENDEKSİ
DÜŞÜRECEK, YOK EDİNBÜ
SAYFAYI!!

TÜÜ!.. İÇİNE EDİİM
BÖYLE ŞANSIN.. GAZETE
İLANYLA BULDUGUM KIZA
BAK.. DURUGÖRÜ YETENEĞİM
OLMASAYDI AZ KALSIN BENİ
KANDIRIYORDU.. NE KADAR EDER
SİZ VE SİRRET OLDUĞU BELLİ..
SAĞTIĞI NEGATİF ENERJİYLE
HERKESİ BİRBİRİNE DÜŞÜR-
MÜŞ.. BEN GENE AYNIEN
YALNIZLIĞA DEVAM..

RUHSAL VEBA KÜTÜPHANESİNDEN BİR ÇEVİRİ

Çalışan insan, köprüler inşa ederken, trenler, otobüsler sürerken ya da çocuk yetiştirirken büyük bir sorumlulukla hareket eder. Bu sorumluluk onun iliklerine kadar işlemiştir, fakat o, bunun bilincinde değildir. Sosyal sorumluluğu sadece şefinin, hâkimin, emniyet amirinin ya da başbakanın taşıdığını sanarak kendisinin bir hiç olduğuna inanır...

İnsanın varlığının düzeltilebilmesi şunu bunu sorumlu ya da suçlu yapmakla başarılamaz. Sistemler ne kadar çok doğru eleştirilseler de ruhsal vebayı üreten asıl faktör hep unutulur. İnsan-

daki panzerli ve biyolojik olarak parçalanmış yapı ruhsal vebayı üreten asıl faktörün ta kendisidir. Gerçekten özgür olabilmek için gerekli olan gücün tümü çalışan insanın ellerindedir, fakat o bunun bilincinde olmadığı için, bu gücü kendisini yöneten bir beye, bir patrona verir ve böylece köle olur.

Çalışan insan tarihindeki her savaşı engelleyebilirdi ama o bunu yapabileceğini bilmiyordu. Hala da bilmiyor...

(Wilhelm Reich'in "ET-HER, GOD AND DEVİL" adlı kitabından...)

ULAN YILLARDIR BOYUT DEĞİŞTİRMEK İÇİN YOGAYDI, MEDITASYONLU, ÇALIŞTIM DURDUM, SONUNDA DA AMACIMA ULAŞTIM... AMA BU NE BİÇİM BOYUT ABİ YA? ŞİMDİ BUNLAR BENİ PARÇALASALAR DA, AĞZIMA DA ZİÇSALAR REVADIR BANA..

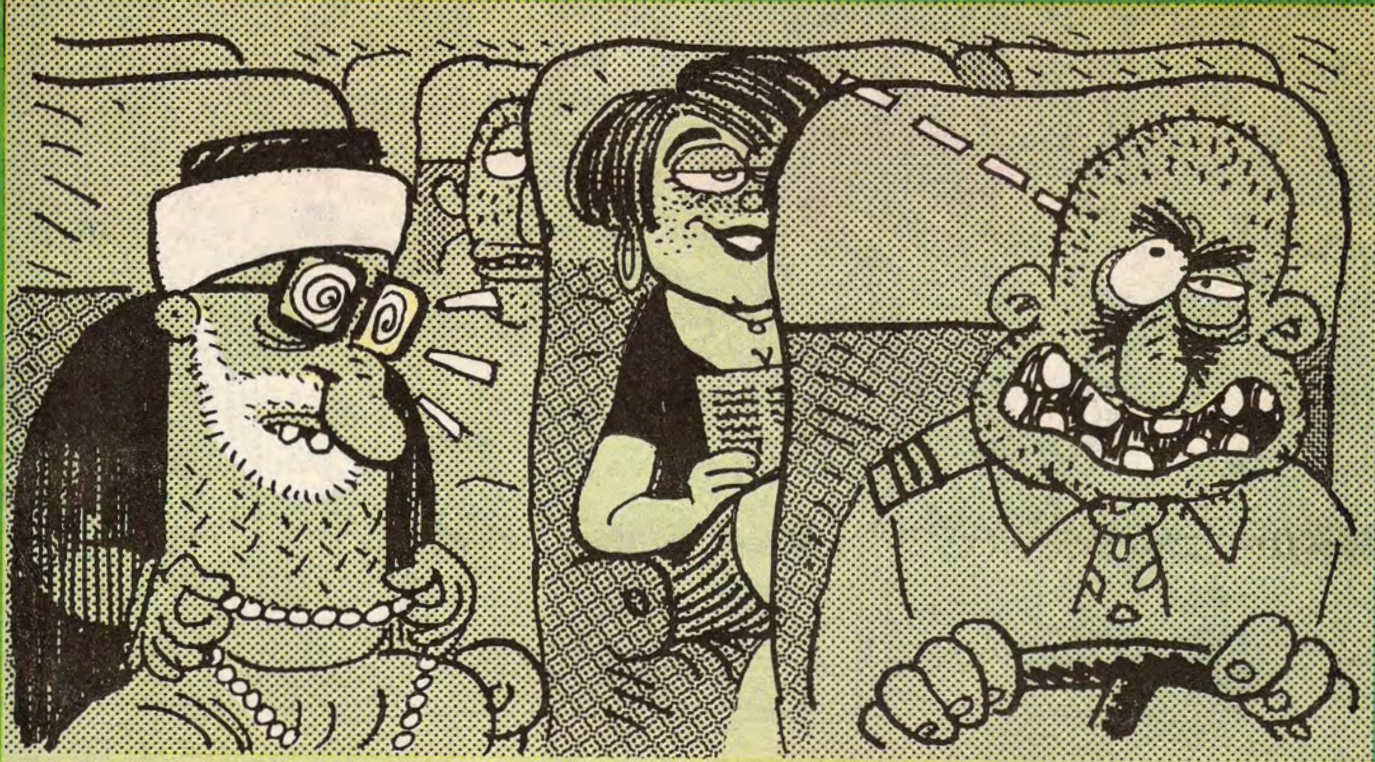

SENİN SUÇUN
İŞTE DUYARSIZ
HERİF/AGZINA
MIÇARIM
HAYVAN..

ULAN ASIL SUÇLU
SENSİN BE, KENDİNİ
Bİ BOK MU SANI-
YOSUN PİS
KARI..

ULAN BURDA DA MI KAVGA BEE..
YAPMAYIN BE ABİCİM, SEVİN BİRBİRİ-
NİZİ.. ÖPÜN... KOKLAYIN... OTLARIN ARASIN-
DA DOĞAYLA BİRLESİN... BURDA BEŞ
SAATTİR ÇÖMELİP BEKLEMekten
KEMİKLERİM TUTULDU...
ÖF BE ABİ, NERDE O
ESKİ RÖNTGEN-
LER..

CAGLAR 26

OFLİ HOCA sohbetleri

DİK KAFA

Hayatı fahişelikle geçmiş bir kadının cenazesini cemaat kılmak istemez.

Ofli hoca: Niçün kılmazsunuz?

Cemaat: Kötü kadundur hocam.

Ofli hoca: Habu kadunla beraber olanlar öldü, hepsinin namazını kıldınız mı?

Cemaat: Kildik hocam.

Ofli hoca: Peki bu kadunun günahı altta kalmak midur?

Alman bir kadınla evlenmiş bir gurbetçi, Ofli hocanın sohbetine dayanamaz, şakayla araya girer.

-Hocam duydum ki karınız sizi dövmüş?

Ofli: Beni dövüyorsa, aslan gibi Türk karisi dövüyor...

Uzun yola çıkayım. Oturdum şöförün yanına. Şöförün arkasında bir güzel kadun. Balın kaymağı. Şöförde aynadan bakay. Yola çıktuk, başladuk şöförle dertleşmeye. Ne iş yaparsun dedi. Hocayım dedim. Nasıl hoca? Camii hocası mı okul hocası mı? Nasıl olsun dedim, sabah akşam cemaatla yatup kalkayrum.

Bizim iş de farklı değildir, biz de sabah akşam habu otobüsle gidip gelüyrük, dedi. Gözü de arada gariya dalay. Eyi de dedum, senin aynan vardır, sen arkaya da bakarsun. Arkada vardır, balın kaymağı. Kulağıma eğildi. Hocam dedi. Bu kadar yol yalnız çekilmez. Eğlencelik işte. Biletçi arkadaşlar güzel kadun gördü mü, arkamızdaki koltuktan yer verir ki, canumuz sıkılmasun.

Sayın cemaat kırk yıl düşünsem aklıma gelmez. Ne şeytanlık? İyi de dedim, bize giyak çeken yoktur. Hocam, dedi, sen de keleşek aynası takdır. Eyi de gardaşum, benim arkamda vardır kırk tane moruk.

Doğru dersun, hocam dedi, senin önün mermer duvar.

Sayın cemaat, görüy misiniz cahili. Ey sayın cemaat, şöförün vardır iki tane farı, aydınlatır yolları, kendini sanır bir bok. Lakün yine de göremez yolları. Ama kurban olduğum Allah, o taş mermerden açar bir kapi. Hangi kapiyi, gönlümüzün kapisini.. Şöför bekler ki arka koltukta balın kaymağı açsun bacaklarını...

Açmaz kapuyı kadun. Yalandur, cahilluktur, aklunun kapusunu açmayana, Allah da kapusunu açmaz.

Bir aşka geldim, kendimden geçtim, başladum şöföre vaaz vermeye. Sinirlendi şöför efendi. Balın kaymağı, tuzlu olmaya başladı, ne söylesem dikime gider... Arada da gariya bakar. Eliyle terbüyesiz terbüyesiz bir yerleriyle oynar, anlaysınız cemaat kaşınıy.. Döndüm şöföre, ula gardaşum, niye bana dikleniyisin.. Sen habu dik kafayla ha bu kadar eğri buğru yolları nasıl becerir de gidersun..

AMERİKADAN MÜSLÜMAN İTHAL EDECEĞİZ

Şimdi eyi dinleyin. Hocanın biri doldurmuş konusukları teybe. Camiilerin önünde bağırıy teypler. Gelen geçen toplanmış, dinliyer hocayı. Bakun neler diyer...

"... Ey müminler, ortaluk anadan üryan gari doli. Geçenlerde bir tanesi bana geldi. Geçiy yanımdan. Her bir yeri ortada: Apuşaralarının bütün damarları tek tek görünüy..." Görüy misiniz, haritasını çıkartmış, teypte bağırıy.. "... Güya bir don giymiş, giymiş ama, fotoğraf gibi çıkmış her bir yer. Ey müminler, bir avuç yerdur, bir avuç yerdur lakin herkesin gözü o bir karuş yerdur..."

Lafun sonunda da diy ki, "... Yanaştum kiza dedim ki, gizum, dinimizde batılillaşmak gūnahtur.. Giz uşığına bir hidayet geldi. Başladı ağlamaya. Sarıldı ellerimi öpüy... Ben de onun nurlu gözlerinden öpeyrim. Hocam, dedi, bana bugüne kadar gerçekleri kimse söylemedi. Ben bu elbiseleri giyerdim ama, batılillaşma nedir bilmezdim. Ben de acidim gizin bu haline. Anlattum giza dinimizin bütün doğrılarını..."

Hoca bunları anlatıy, başına toplanmış millet de gözü yaşlı dinliy. Arada da bir aşka gelip Allahuekber diye bağırıyer. Ne büyük adammış bizim bu hoca...

Görüy misin nasıl milleti imana getiriy, diye seviniyler. Bir alkuştur, kıyamettur kopay...

Sayun cemaat o teybi orda kirardum, yalnız memleketimiz konuşan memlekettir, konuşsun... Sayun cemaat, bu ne cahilluktur. Bu gidişle bu dini biz unutucağız. Bu dini kafirler öğreniy... Bu cahillukla memleketimizde din-min kalmayacak, biz de Amerikalardan müslüman ithal edeceğiz...

Sayun cemaat, laf aramızda kalsun, kimse kimseye söylemesin, lakün memleket yıkiliy...

Nihat GENÇ

Bİ ÇOCUK VARDI ASKERDE; ASLINDA KÖTÜ NİYETLİ OLMAYAN, HIRÇIN, SORUNLU Bİ ÇOCUK... VE Bİ ELEKTRİK VARDI ARAMIZDA... O SİRALAR, SİGARAYI BIRAKMIŞTİM, TAM 6 GÜN OLMUŞTU BIRAKALI, ÇOK GEP GİNDİM, SİNİRLİYDİM...

O ÇOCUKLA ARAMIZDA Bİ DALAŞMA ÇIKSA DA, KAFA GÖZ GİRSEM BUNA DİYODUM... HEP DÜŞÜNÜYOR, ÖNCE NERESİNE NURCAAMI PLANLIYODUM... FINAL MAÇI ÖNCESİNDEKİ BOKSÖR GİBİ HİSSEDİYODUM... HOŞ'TU...

VE GELDİ O AN... GİRDİK BİRBİRİMİZE. HIÇ DE İSTE DİİM OLMADI. ÇOK KOMİK Bİ KAVGAYDI. NE REMİZDEN YA KALARSAK TU TUP ÇEKİŞTİRİYÖZ, YERDE DEBELENİYÖZ, BOŞA YUMRUKLAR SALLIYODUK... SANIRIM BU İKİ MİZİN DE ÇOK SİGARA İÇEN HALSİZ İNSANLAR OLMASIN DAN ÖTÜRÜNDÜ.

ŞU YANDAKİ KADINLA SEVİŞMEK KADAR GÜZEL BİŞİİDİR KAVGA ETMEK HERALDE? YAANI RAHATLATICIDIR... İKİSİ İÇİNDE, KAVGA ETMEK VE SEVİŞMEK İÇİN, Bİ DİĞER İNSANA DAA GEREK DUYULUR...

İYİCE DAATTIK.. HER AN HAYAA TIN ANNAMI HAKKINDA BİŞİİ SÖNLİYCEK MİŞ GİBİ OLDUM... ASLINDA BU HOŞ OLURDU AMA,, YÜZBİN TAANE ANLAMOAN HANGİSİNİ SEĞCEE ME KARAR VEREMİYOM...

EĞLENCİLİK, KOMİK KARATE FİLM, LERİ ÇEVİREN, HAREKETLİ VE GÜLEĞLİYÜZLÜ CEKİ KAAN, SON FİLMİYLE, EM TİİVİDEN Bİ ÖDÜL KAPTİ Bİ SÜRE ÖNCE.

ONUN FİLMLERİNDEN SONRA FANTAZİ PEK KURULAMIYO. BİZ, BRUS Lİİ FİLMLERİNDEN ÇIKTIKTAN SONRA, HE MEN SİNEMA KAPISININ ÖRDA BAŞLARDIK FANTAZİYE... TAA EVE GİDENE KADAR...

AMERİKALILARIN, AZ GELİŞMİŞ ÜLKELERİ GİN ÜÇ GÜN DE ÇEKİP PAZARLADIL "ÇELİK PENÇE" GİBİ FİLMLER İSE HIÇ Bİ BOK HİSSETTİR MİYÖ İNSANA... ESKİDEN, İYİ VE KÖTÜ VARDI O İYİ FİLMLERDE. ŞİMDİ,

BANA NE HIÇ Sİ GİMDE DİİL, SEY RETMEM OLUR BİTER DE, BRUS Lİİ YERİNE VAN DAM FİLM LERİYLE BÜ YÜYEN ÇIRAK LARA ÇOK Ü ZÜLÜYOM.... ATILA DORSAY IN DEDİİ GİBİ (BEYAZ PER DEDE KIRMIZI FİLMLER Kİ TABINDA) →

BALE GİBİ BİŞİİ YAPIYODU BRUS... İŞİNİ VE SİNEMAYI ÇOK SEVDİİ BELLİYDİ... VAN DAM'LAR İSE,

BİTTİ Mİ BİTME Dİ Mİ EMİN DİİLİM... Bİ DAA Kİ AY YİNE DEVAM EDERİZ BELKİ... İYİ GÜNNER!

OKUR Mektupları

Sevgili okuyucularımız,

Yerleşik yöntem, okur mektuplarını yorum-suz ve cevapsız olarak yayınlamak olsa da, bundan böyle L-Manyak'ta, elimizden geldi-gince, mektuplarınızı cevaplandırmaya çalışaca-ğız. Sizler her zaman olduğu gibi dilediğiniz ko-nuda yazabilirsiniz; bu sayfalarda, sadece der-gimizi muhatap kabul eden eleştirilere ve sorula-ra cevap vermekle yetineceğiz. El yazınız ne ka-dar bozuk olursa olsun, mektuplarınızın tümünü okuyoruz, ama küçük bir hatırlatma yapalım; mektubunuz olabildiğince kısa olması hem bizi, hem de diğer okuyucularımızı memnun edecek-tir. Sevgilerimizle!

L-Manyak

Sevgili L-Manyak çalışanları ve okurları,

Güzel kardeşlerim siz ne yaptınız böyle... Sizi limondan belli takip eden biri olarak, uzun zamandır reklamını yapıp almaya özendir-diğiniz L-Manyak, Lemanın kardeşi bu b.ktan dergi mi olacaktı? Siz okur olsanız kaç sayı alır, dayanabilirsiniz ki bu tatsızlığa...

L-Manyak'ı bekledim. beklediğime değmedi. Ama bir size bir şans veriyim diyorum. 4. sayının sonuna kadar, şansınızı iyi değerlendirin oldumu...

Bu bir okurun, özellikle Leman gibi derginin bence gayet normal. Almayı istediğim dergiyi vermelsin, bunu nasıl olacağını siz bilmelisiniz. (çevremdeki tüm Leman okurları aynı kana-atte) Bu manyak bir ütopya'dır.

Serkan Dağlı

Sayın Serkan Dağlı,

Öncelikle, "b.ktan dergi" şeklindeki yapı-cı eleştiriniz için teşekkür ederiz. Böy-lesine düzeyli bir eleştiriyi çok nadir karşılaşı-yoruz. Arkadaşlarımız emeklerine b.ktan sıfatı-nının yakıştırıldığını duyunca çok sevindiler, si-zin gibi müthiş bir anlatım gücüne sahip bir okuyucumuz olduğu için birbirimizi tebrik ettik. İçimizden hiç kimse, bozuk bir Türkçe'yle si-zinki kadar akıcı bir mektup yazamazdı. Hele o anlamsız cümlelerinizi (Üçüncü paragrafın ilk cümlesi) okuduktan sonra size ne cevap vere-ceğimizi bilemedik.

Biz okur olsak bu tatsızlığa ne kadar dayanır-dık? Hangi tatsızlığı kastettiğinizi tam olarak an-layamadık ama beş dakikayla yirmi yıl arasında değişen cevaplar var.

Bize bir şans daha verdiğiniz için size min-nettarız, bizim gibi b.ktan bir dergi için lütuf-kar olmanın sınırlarını zorlamışsınız. Almayı is-tediğiniz derginin nasıl olacağını bilme mese-lesine gelince, aslında bunun için sizi tanı-mamız lazım. Eğer sadece mektubuzu kay-nak olarak alırsak, ortaya komik bir dergi çıkacağından kuşumuz yok. Ama siz yine de bize daha ayrıntılı ve anlaya-bileceğimiz eleştiriler gönderirseniz seviniriz.

B.ktan olmayan bir dergi-de buluşma dileğiyle...

L-Manyak'a dair,

(...)

Fakat size yazacaklarım bunlar hakkında değil. Biraz geç oldu biliyorum ama L-Manyak hakkında.

L-Manyak'ı büyük umutlarla alıp okumuştum. Fakat gerçekten gözlerime inanamadım bi daha okudum, bi daha. bir daha. Fakat böyle bir der-ginin Leman çizerleri tarafından çıkarıldığına inanmıyordum (ve hala inanmıyorum). Bir kaç arkadaşım L-Manyak hakkında konuştuktan sonra şu kanılara vardık:

1- Tamamen ticari amaçla çıkarılmış.

2- Leman'da bir iki karede yapılan espriler, L-Manyak'ta beş altı karede yapılmış.

3- Daha önce hiç Leman okuyanlara komik gelebilir fakat düzenli Leman okuyanlara komik geleceğini pek sanmıyorum.

4- Bulmacası çok zor!

Vardığımız bu kanılardan sonra size hemen mektup yazmaya karar verdik. Fakat saatlerin ve günlerin hatta haftaların çok hızlı geçtiği okulun son haftaları olduğu için yazamadık. Fakat şu anda şubat tatilinde ancak yazabiliyorum. Ve arkadaşlarımızın haberi yok. (Bu arada 21 Ocak Leman'ı elimde "Kötü, iyi haberler bölümünde yaz-dığınız açılmış ya da açılacak davalardan beraat etmeniz dileğiyle)

Bora YAZICIOĞLU / BURSA

Sayın Bora Yazıcıoğlu,

Mektubunuzun, "Fakat size yazacaklarım bunlar hakkında değil..." cümlesinden önceki bölümü (doğal olarak) atlattık. Şimdi sıra-sıyla "kanılarınıza" cevap vermeye çalışalım:

1- Evet, biz bu dergiyi tamamen ticari amaç-larla çıkardık. Hepimizin özel uçağı var ve siga-ralarını milyonluk banknotluklarla yakıyoruz. (Hadi leen!.. Hiç mi ticari amaçlarla çıkan dergi görmediniz? Hani içinde yüz sayfa reklam olan, hani kapağında erotik kadın fotoğrafları olan dergiler... Bizim paramız -yani sizin ve bizim pa-ramız- onların makyaj parasına bile yetmez.)

2- Çok doğru bir saptama yapmışsınız; biz de minicik bir ekleme yapalım: Bir iki kareli olan-

lara karikatür; daha uzun olanlara çizgiyökyü/çiz-giroman adı verilir; belki fark buradadır.

3- Çok ayıp! Biz insanları "daha önce Leman okuyanlar ve okumayanlar" diye ikiye ayırmıyo-ruz, ayıp ayıp!..

4- Bize öyle geliyor ki, bir bulmacanın, ancak kolay olması eleştiri konusu olabilir. "Kolay olsa ne anlamı kalırdı?" gibisinden bariz bir gerçeği vurgulamaya gerek yok; yine de L-Manyak sizi kırmaz, işte tam size göre bi bulmaca: Bir kilo pamuk mu ağırdır, bir kilo demir mi? (İpucu ve-relim: "Bir kilo" sözcüklerine dikkat!)

Kanılarınızın değişmesi dileğiyle...

Merhaba Leman ve L-Manyak,

Bu mektubu uzun süredir yazmayı isti-yordum. L-Manyak'ı aldığım ilk 29 Ara-lık gecesinden bu yana... Uzun süredir Leman okuyorum. Beğeniyorum hatta seviyorum. Sı-cak ve yakın buluyorum. İşte bu yüzden kronik hastalığımın "kesin tedavisi"ni pek istemesem de, dört gözle L-Manyak'ı beklemeye başla-dım. Aralık'ta çıkıyordu, ama geç olsun güzel olsun dedik bekledik. Ve O'nu bayii'de görür görmez üzerine atladım. Bir yarım ekmek dö-ner parasını saydım, olsun simit ve çay ne gü-ne duruyor? Aman Tanrım!.. Herkes burda; Can Barışlan, Nihat Genç, Mehmet Çağçağ, Feyhan Güver bile... Nefis!.. İlk sayfayı açıyo-rum Harika bir kanlı kalem, yazısıyla beni bek-liyor. Ve... ve işte ne olduysa ondan sonra olu-yor. Ne yazık ki L-Manyak geç, güç ve özensiz çıkmıştı karşıma. "Acaba kiskandım mı onu Le-man adına", diye düşünüyordum. Ama hayır, Selçuk Erdem sırf yazı yazmış olmak için yaz-mış gibiydi. Mehmet Çağçağ'da sanırım anatomi dersi vermeye gönüllü nefer gibi hissediyor kendini. Karikatür çizimi açısından insan vücu-dunu mükemmel olarak gösteriyor da gelgele-lim içerik berbat, aklına gelmiş çizmiş!.. Espri mi var, gülsem mi, düşünsem mi, akıl hastane-sini mi düşünsem gülsem ne yapacağıma ka-rar veremedim. Sonunda sırtıttım. Neye sırtıttı-ğımı şimdi hatırlamıyorum ama sanırım soldaki aşçının bıyığıydı... Sonra yavaş yavaş sayfaları çeviriyordum. Can Barışlan karşıma çıkıyor. Üff sıkıldım. Hepiniz tek kelimeyle berbatınız. Ta-mam iyiler de var, Ama isim vermicem ki birbi-rinizi kiskanmayın. Ha bir de şu "Türkler Uza-yda" sıkı artık. Takılıp kalmayın bu konuya, T.V. haberleri gibi her yerde aynı şey!.. Erkut Abi'nin Leman'da üç karede verdiği lezzeti 14 karede evet ondört karede zerre kadar verememişsin Kaan Ertem!

Neyse arkadaşlar!.. Olmadı. Olanlar da arada kaynadı. Geriye "Üf ya!.." diyip arşı-ve değil, divan altına atılacak bir dergi, (yaa bu çok ağır oldu) Bir solukta değil, üç beş solukta okunabilecek bir dergi kaldı...

Ama biliyorum bütün bunlar heye-candan oldu di mi?!

Sizi seviyorum

Özlem

U38

OKURMEK PAR

Sevgili Özlem,

Bizi yerden yere vürdükten sonra, "Sizi Seviyorum" diye bitirmişsin mektubunu. Aynı üslupla cevap vermeye çalışacağız; yani biz de seni seviyoruz!

Büyük bir heyecanla mektubunu beklemiştik. Ocak'ta geleceğini sanıyorduk ama, geç gelsin güzel gelsin dedik. Ve onu posta kutumuzda görünce üzerine atladık. İlk sayfayı açtık... Ve ne olduysa ondan sonra oldu. Ne yazık ki mektubun çok özensiz çıkmıştı karşımıza. Sanki sırf mektup yazmış olmak için yazmış gibiydin. (Halbuki Selçuk o yazı için günlerce uykusuz kalmıştı.) Sonrasında ise sanki kendini çizim dersi vermeye çalışan gönüllü bir nefer gibi hissediyordun. Gülelim mi ağlayalım mı bilemedik. Aklına geldiği gibi yazmışsın (Halbuki Çağçağ o öykü için kaç gece sabahlamıştı) Sonra Can Barıslan hakkında söylediklerin, ufak kılmıştık artık. (Halbuki Can... Neyse anlamışsındır artık.) Yani hepisi tek kelimeyle berbattı. Tamam iyi cümlelerin de vardı ama kendi kendini kıskanma diye söylemiyoruz.

Neyse Özlem! Olmadı! Geriye arşive değil de çöpe atılacak bir mektup kaldı. (Ya bu çok ağır oldu, neyse zaten atmamamışız. Ayrıca eleştirilerinizi de ciddiye alıyoruz.)

Ama biz biliyoruz, sen de bizim gibi heyecanlısın...

Biz de seni seviyoruz.

İLGİLİ MAKAMLARA

Bahsedeceğim konuyla ilgisi yok ama köktenlemancı (fundamentalist gibisine benzer birşey) olduğumu belirterek başlamak istiyorum. Az önce (sizin bunu okuduğunuz zamanın az öncesi değil) "L-Manyak Okur Mektupları" köşesini okurken - daha önce duyduğum azaptan da olsa gerek- günah çıkarma gereği duydum. "İnsan azap ve çelişki duyduğu için yazar" görüşünden (Kutsal kitaplarda yeri vardır. Leman dahil.) de hareketle bu konuyu sizlerle paylaşmak istedim.

Leman ve L-manyak ailemizin iki ferdi (Nihayet konuya girebildim) L-manyak'ın 1. sayısını aldıklarında büyük bir hayal kırıklığına uğradıklarını ve içindeki hiçbirşeyin hoşlarına gitmediğini yazmışlar. (Benzer şeyleri, benim de düşündüğüm bir alt katta şahit olacaksınız)

L-manyak'ın ilk sayısını aldığım da kısmen (altını çiziyorum) okuduktan sonra odamın en ücra köşesine atmıştım. Arkadaşlarımızın (Ailemizin iki ferdinden bahsediyorum) da yazdıklarına benzer kritiklerini, okul kantinindeki geyiklerime malzeme yapmıştım. Aradan bir hafta geçmemişti ki aynı dergiyi tüm ayrıntılarına kadar (kanlı kalem Yasin ADIYEKE dahil!) okuduktan sonra müthiş bir zevk almıştım. (Sanki gol olmuşum) Bu nedenle de daha önce L-manyak için bulunduğum hüsnüzanlarımdanazap duymuştum.

Amacım bu iki arkadaşımızı Ahmet Haşım gibi yargılamak veya L-manyak'a yalakalık (Daha edepli kelime bulamadım) değil. Onlar gibi ben de hissettiklerimi sizlerle paylaşmak istedim. Şayet "Öğreten Adam"lık sayılmazsa, "Kıllanan Adam" hesabı mesajım; "Dergiyi tamamen okuyup, okuduklarımızı zihninizde demleyip yüreğimize aktardıktan sonra değerlendirelim" olacak. (L-manyak'ın henüz yeni bir dergi olduğu da aynı bir seminer konusu)

Sonlarken kağıdı icat ettikleri için Çinlilere, yazıyı bulduğu için Sümerya'ya, Cuma'yı bulduğu için Robin'e teşekkür ediyor ve böylece ciddi bir konuda, haddimi aştığım ve açtığım parantezler içinde "Lemanyak bir mizah dergisidir" bahaneme sığınıyorum. Cankalın...

Nihat Işık (Cuma)

H.Ü. Sosyal Hizmetler Y.O - Keçiören/ANKARA

İlgili makamlardan Nihat Işık'a,

Mektubunuzu zihninizde demleyip yüreğimize aktardık. Mektubunuz şunu gösteriyor ki, L-Manyak'ı alıp, bir hafta bekledikten sonra okumak gerekiyor. Hemen, alınır alınmaz okunursa olumsuz etkileri olabiliyor. Dergimizi bakıma aldık, bazı testlere tabi tutup, alınır alınmaz sevillecek şekilde ayarlama ya çalışıyoruz. Ama şimdilik, buradan bütün okuyucularımıza duyurmuş olalım, dergiyi hemen elinizden bırakın, üstünden bir hafta geçmeden de elinize almayın. Sevgili Nihat sen de azap duyma; geç de olsa beğenmiş olman bize yeter, teşekkür ederiz. (Bir de Lemanyağı yerine L-Manyak'ı yazarsan bizi daha da mutlu edersin.)

Sevgili L-Manyak Çizer ve okurları,

Ben 16 yaşında çizgiroman ve mizah dergileri hastası bir gencim. Ben yaşadığım yerde elimden geldiğince koleksiyon yapmaya çalışıyorum. Galiba da başarıyorum, çünkü elimde hertürlü çizgiroman ve de mizah dergileri koleksiyonu bulunmakta, ama içlerinde bazı eksiklerim var, bunların başında büyük talihsizlikler sonucu alamadığım almaya gittiğim ise bittiğini öğrendiğim L-Manyak Dergisinin Ocak sayısı (1.sayı) O sayıyı aşırı derecede okumak istiyorum çünkü 2. sayı gibi güzel olduğunu biliyorum. Bir defa espriler kalıtsallaşmış değil, çok ilginç ve değişik konuları içeriyor. Diğer dergiler gibi artık baymış espriler yok, o esprilerdeki konu ağırlığı ise genelde belden aşağıyı teşkil ediyor. Ben bir mizah sever olarak esprilerin sadece güldürmekle kalmaması birazcık da düşündürücü ve ders verici özellikler taşımasına dikkat edilmesi gerektiğine inanıyorum. Aslında bu konular hakkında daha fazla bahsetmek isterdim ama Onlar da işlerini yapıyor, eleştirmek ayıp olur. Benim sizden öğrenmek istediğim sadece bir şey var. Bu ise L-manyak dergisinin Ocak sayısını nasıl temin edebileceğimi bana bildirirseniz sevinirim. Dileyenler bana yazabilir.

Sevgilerimle.

Gökhan Şerbeci

Kurtuluş Cad. Ayşel sok.

No: 22 31060 Antakya/HATAY

Sevgili Gökhan,

Eleştirmek niye ayıp olsun ki? En azından biz eleştirilmekten hoşlanıyoruz. Madem sen de düşündürücü bir dergi istiyorsun, bundan sonra senin görevin, tabii eğer kabul edersen, L-Manyak'ı nasıl eleştirebileceğini düşünmek. Ayrıca birinci sayıyı alamadığın için, ceza olarak 3. sayıyı iki kere alacaksın. (Sakin bir numara yapmaya kalkma, her yerde gözümüz vardır.) Dergimizi beğendiğin için çok mutlu olduk, ama birinci sayının da o kadar güzel olduğunu nereden çıkardın? Biz sana söyleyelim, o kadar da iyi değildi. Yine de bu konuda ısrarlıysan 251 42 44 numaralı telefonu arayarak Suzan Hanım'dan bilgi alabilirsin.

EVİMİZ SAKARYA'DA

Biz büyük bir aileyiz. Sakarya'da üniversitede okuyan. Çoğu zaman aynı evi paylaşırsın. Ev sahibinin bile zannettiğinden daha büyük bir aile. Evdeki elemanların sayısı hakkında çeşitli spekülasyonlar yapıldıysa da kesin bir rakam elde edilememiştir. Bazen geceleri holde hiç tanımadığımız bir yüz görsek bile belki yeni taşınmıştır da haberimiz yoktur diye "iyi geceler" der geçeriz.

Yeni aldığı eski arabayı ilk gün duvara çakan usta şoför Savaş gece 12'lerde çay almaya gönderilmeye uygun bir filozof olarak Hacı Mehmet ile aynı odada ikamet eder. Martı adında tek bir kitabı olan Savaş aynı Leman'ı bir haftada 18 kere okumak gibi çeşitli rekorlara imza atmıştır.

Antepli Hacı Mehmet günde üç kere fırçalaması gerekenin dişleri olduğunu idrak edemeyerek günde üç kere banyo yapar. Bu yüzden vücudunun çeşitli yörelerini aşındırmıştır. Kullandığımız her kelimenin Antepçesini vererek Türkçemize büyük katkılarda bulunmaktadır. Uyuduğu zaman ilk yirmi saat ölü gibi, son yirmi saat beygir gibi yatar.

Çok güzel "Dur bre" diyen, hafta 8 kere aşıklık olup 9 kere vazgeçebilen Aydın'ın midesi ağır alkol baskısına dayanamayıp aşağı düştüyse de bu onun bezelye yapmasını engelleyemedi. Derslerin kantinde yapılmadığını anlatamadığımız bu adam kitap kalem gibi okulu anımsatan maddelere yabancidir.

Evden şapkasız çıkmayan ve her döndüğünde televizyonunu başka bir odadabulan Ege-men'in tek hayali Japonların walkman şeklinde bir televizyon icat etmeleridir. Uzak doğu sporları ile uğraşmaktan dolmabiber gibi olan bacaklarını yatarken uzatır. Cep telefonu balkon kapısına aşan ilk laz uşağıdır.

Gece virüsümüz Rezak uyumadan önce 5-6 saat kestiren nadir insanlardan biri olup "finansman notların versene lan oğlan" diyerek Mehmet'e salça olmasıyla ünlüdür. Kendi uyuduğu zaman Çete'nin de uyuduğunu zannederek onu uyutmamasını, götürdüğümüz psikiyatristler anlayamadılar. Gözünde arpacığın daniskası çıkınca zıplayarak uyumaya başladı.

Birer paket çay ve sigarayı hem yiyebilen hem de içebilen Ahmet sesli ders çalışmasıyla bazı kültüresiz komşuları rahatsız etse de "kartel yapmışsın kardeş" demekten vazgeçmez.

Soyadı tehlike olan Burak 26 km. öteden geçen motorun sesinden markasını ve arızasını tespit ve tamir edebilen ilk Türk erkeğidir. Satranç ustası ve hastası olan Burak Kasparov' u yenebileceğini ama laubali olmak istemediğini söyler. Hacı çayı şişirme yapma, bak çocuk aklını alırım ve olan bizim ne zaman ZXR'mız olacak, en çok kullandığı cümlelerdir. İktisattan en son geçen öğrenci ünvanına sahip olan Burak her sene çeşitli motorlu araçlarla takla atar.

Kendisine Sakarya fobisi bulunan Boşnak Abdullah ise horlarken "uyumuyorum" diyebilen tek elemanımız. Aşkı olay olan sevmesi kolay olan pamuk gibi bir arkadaşımızdır.

Çete ise uzaktan kumanda aletlerinin sivriskineklere üzerindeki psikolojik etkilerini araştıran bir marangoz olmak isteyen birisi olduğundan Burak ve Rezo tarafından deli ilan edilmiş bir zavallıdır. Hocasının kötü bir esprisi üzerine "Hocam espri yapılacaksa ben yaparım" diyerek tarihe geçmiştir.

İsteyenler bunlara yazabilir. Herkese sevgiler.

Mete Dinç

Şeker mah. Nazlı sok. Adakent Blokları
Köşem apt. Daire 1 ADAPAZARI

DUYUYOR MUSUN?

Biliyorum. Adını kaç yıldır ezberimde tuttuğum gibi biliyorum. Uzaklardasın. Elimi uzatsam erişmez, sesimi yükseltsem hani deli dolu bağırırsam duymayacak kadar uzaktasın. Koşsam diyorum belki bir gün tutuveririm uçundan. Belki ayak izlerine. papatyalarına, güneşine, sevgine rastlarım. Gözlerim ışı ışı, sevinç naraları atarak havaya sıçırıyor. Sonra dört duvarla kucaklaşıyorum.

Akşamları adımımı atınca içeriye seni içimde hissetmek için derin bir nefes alıyorum. Bırakmamak için o kadar çabalamama rağmen sonunda seni bırakıyorum. Senin sıcaklığını hissetmek için duvarlara, masama, dağılmış kitaplarıma dokunuyorum. Hani diyorum tekrar seni hissetmek için Pasaklı Kontesle ve Kitap Kurduyla konuşmamam. o kitapları dokunmasam içim içimi yiyecek.

Seni seviyorum Pasaklı Kontes. Onu bana armağan ettiğin için. Seviyorum seni ve yeniden seni yakaladığım için çok mutluyum EYÖZGÜRLÜK!..

Memik Oğlan

Penguen Cinayeti

SEL LUKERDEM

Antartika kıyılarında gün, her zaman ki gibi başlamıştı...

Ama olağan olmayan şeyler de vardı...

SON